

FÖRSAMLINGEN

OCH DESS TILLSTÅND

En mycket ovanlig barnsjukdom ska kommas ihåg i bön i förmiddag, så vi vill förvisso att alla ska göra det. Doktorerna vet inte ens. De gav den något slags namn, men jag tror de bara hittade på ett att ge den, de – de visste inte, vad det var och, men Kristus vet, vad det är. Jag kan tala om för Er, vad det är, det är en demon, det är riktigt, djävulen. Vilket namn de vill ge honom, å, det är deras sak. Men det är, vad han är, ser Ni, en ond ande. Låt oss nu alla tillsammans, då vi väl är tillsammans nu, *Only Believe*, kom igen nu allesammans!

Tro, bara tro, tro bara tro,
Allting är möjligt, tro bara tro!
Tro, bara tro, tro bara tro,
Allting är möjligt, tro bara . . .

² Herren kommer att hela Dig, syster. Låt oss be för flickan nu, medan vi böjer våra huvuden!

³ Vår himmelske Fader, det verkar som jag bara inte kan få det ur mina tankar. Den lilla flickan där, hon är döende, hon är någons älskling. Hon är Din skapelse och Satan rövar ifrån henne hennes unga liv. Jag ber om det i Kristi Namn, att Du ska stoppa dödens hand, driva den där fienden tillbaka. Du, Herre, som kan få Röda Havet att ställa sig som en mur på bägge sidorna och ge Israels barn, Din arvedel, en säker färd över havet och in i löfteslandet. Gud, vi ber idag, att Du ska flytta bort vartenda hinder och låta barnet leva. Det har blivit oss givet att få be. Och som en grupp människor, som tror på Dig, ber vi i Jesu Namn om barnets helbräddagörelse. Amen.

⁴ Idag är det med tacksamt hjärta, som jag – jag kommer till Er igen i Herren Jesu Namn. Jag kom hem bara litet tidigt från Louisiana. Tänkte att kanske om jag kom hit före söndag, skulle jag kunna ha söndagsskola. Och så var vädret så förfärligt hett där, att vi . . . Det här skulle vara milt, svalt i förmiddag jämfört med Louisiana. Man skulle aldrig kunna sitta i en sådan här byggnad med bara en fläkt i Louisiana, den måste vara luftkonditionerad, annars skulle man svimma.

⁵ Och så kom jag, så att jag skulle få bara en eller två dagars vila, innan jag nu direkt far bort till Northern Saskatchewan nästa vecka, och det är uppe i Prince Albert. Det är så långt vägarna går i världen från andra sidan. Det sträcker sig hela vägen över världen utan några fler vägar och ingenting annat än indianer och eskimåer borta i inlandet bortom dit vi far

den här gången. Så vi har många människor, som kommer att vara i den här mötesserien från hela Kanada. En del av dem kommer att komma ända från västkusten, säger de, och komma över. Och jag vill naturligtvis ha Era böner, att Gud ska möta med oss och ge oss en synnerligen riklig, härlig mötesserie till Hans ära. Det är fyra eller fem år sedan jag var i Kanada. Och jag har en del riktigt kungliga vänner där, som är väldigt fina människor.

⁶ Och så är de mycket lojala kyrkbesökare. Hur kallt det än är, virar de in sig i en fäll och sitter på en bob och kör med häst i fyrtio engelska mil, för att kunna gå i kyrkan. De går genom snödrivorna och allting annat, unga och gamla. De samlas i grupp allesammans. Och den ena familjen hämtar den andra och de börjar vandra och så går de. Det är — det är det offer de ger, som får dem att få ut så mycket av mötet. Då det inte är något offer, är det inte mycket med mötet. Man måste verkligen komma ner och göra någonting, som gör riktigt ont, vara tvungen att lägga en del saker åt sidan och stoppa arbetet och göra *det här* och *det där*, för att kunna gå i kyrkan och visa Gud, att man älskar Honom och offrar någonting för att gå, det är då man får ut någonting av det.

⁷ Det är precis liksom mina barn. Billy Paul, jag tyckte jag ville. . . Jag fick ingenting, då jag var barn. Mamma brukade skaffa kanske en enda påse karameller och så delade hon ut dem, två eller tre bitar till var och en. Till Jul fick vi kanske ett litet plåthorn eller en liten knallpulverpistol eller någonting. Och jag såg andra barn med slädar och cyklar och sådant, fina kläder och varma jackor. Och jag — jag, det fick mig bara att skämmas, så jag sa: ”Om jag någonsin får några egna barn, ska jag göra allt jag kan för dem.” Nåväl, jag skulle vara villig att gå hungrig för att få tag i någonting åt mina barn. Och då jag bodde. . . Då Billy var bara en liten pojke, hade jag skaffat en trehjuling åt honom, och jag hade gett honom allting. Och Meda försökte allt, att offra sina egna kläder och saker, för att skaffa någonting åt honom. Men vet Ni, vad vi började förstå? Jag skaffade honom en liten trehjuling och en liten båge och pil och allting. Jag kunde finna honom med en — en sked eller en pinne ute på bakgården, där han grävde någonstans. Förstår Ni? Jag sa: ”De följande ska inte bli så där.” Förstår Ni? Om man bara ger någon allting direkt i handen, vill de inte ha det. Det är någonting man har varit tvungen att offra för.

⁸ Och det är så det är med frälsningen. Den är ett fullständigt offer. Det är den, broder Roy. Det är — det är ett offer, som man måste göra varenda dag, någonting för att — att komma nära Gud och att göra någonting. Och jag vet, att det är ett offer för Er alla i förmiddag, att sitta i den här heta byggnaden. Då vi sitter här, låt oss då hålla våra tankar på det största Offer, som någon människa någonsin måste ge, det

var Jesus Kristus, då Han fick i uppdrag att komma till jorden för att dö i vårt ställe. Inte bara det, men Hans själ for ner till dödsriket och var där i tre dagar och nätter och på tredje dagen uppstod Han och for nu upp i höjden och sitter på Guds högra sida i Himmelen och ber för oss på våra bekännelser av Hans försoning och Hans nåd, som har blivit oss given.

⁹ Uppe i . . . Där uppe nu, dit vi ska fara, kommer det att vara många människor, riktigt fattiga, riktigt fattiga, som kommer att vara tvungna att sälja en av sina kor, två eller tre av sina får eller någonting, för att kunna komma till mötet. Den gamle eskimån kommer troligen att ta med sig några av sina skinn, som han egentligen behöver för sin familj, och sälja dem för att komma ut. Den indianske köpmannen kommer att vara tvungen att göra detsamma. Nu kan vi åtminstone be för de där människorna, eller hur? Och vi ber, att Gud ska ge dem någonting härligt.

¹⁰ Det är hett nu, jag vill inte hålla Er kvar alltför länge. Och i förmiddag vill jag, att vi ska vända våra tankar, precis innan vi har bön för de sjuka, mot *Församlingen och dess tillstånd*. Och nu känner jag, att ett Budskap till församlingen för några dagar sedan gavs till mig i Shreveport, Louisiana, och jag — jag tror det är tillstånden i församlingen. Och vi ska möta Gud med det i förmiddag och be och be Gud att hjälpa oss. Sträva inte efter att närma Er på samma sätt, utan be Gud att hjälpa oss i den här tiden, som vi lever i! Och precis innan . . . Det här är den ärevördiga gamla Bibeln men just här inne ligger det Eviga Livets innehåll.

¹¹ Och kom ihåg, Ordet är Gud, Gud är inte mer än Sitt Ord. Och vi är inte mer än vårt ord och om vi . . . Naturligtvis nu, Du och jag i en annan ställning . . . mening, vi kan båda — vi kan säga: ”Å, jag ska göra en viss sak.”, vi menar det i våra hjärtan men omständigheter kan uppstå, så att vi inte kan — vi kan inte göra det vi sa vi skulle göra. Men Gud kan inte göra så, för Han är obegränsad och Han vet allting och allting, som någonsin har varit, kommer att bli, eller . . . Så Han kan inte göra ett uttalande med mindre Han vet, att Han kan stå för det.

¹² Och Abraham, då han var hundra år gammal, nämnde han de ting, som inte fanns, som om de fanns. Jag säger nu det här som uppmuntran till dem, som ska få förbön, de sjuka. Abraham nämnde de ting, som inte fanns, som om de fanns, då han räknade med att Han, som hade gett löftet, kunde utföra eller hålla det, som Han hade lovat. Då nu Gud sa till Abraham, då han var sex . . . sjuttiofem och Sara var sextiofem, att de skulle få en baby, å, det var ju helt och hållet omöjligt. Och han trodde det där och väntade på babyn och räknade babyn som så gott som närvarande i tjugofem år, innan babyn någonsin kom. Och Abraham var hundra, då babyn föddes, och Sara var nittio, för han trodde Honom. Och han nämnde de ting, som inte finns, som om de fanns.

13 Nu är det där för de sjuka och plågade, som ska få förbön. Vad Dina besvär än är, om Du är... Vilken sorts sjukdomar Du har, hur dåligt Du än har det, då Du tar emot Kristus, Hans Ord, nämn då de ting som finns, som om de inte fanns, om de är tvärtemot Guds Ord! Nu har Gud sagt: "Trons bön ska hjälpa den sjuke." Nåväl, om Gud har sagt det där, avgör det saken. Så låt oss sätta våra tankar, hopp och handla som om det redan är gjort! Det är bara redan fullbordat, då vi tar emot det.

14 Med Frälsningen är det på samma sätt. Vi tror på den, tar emot den i våra hjärtan, går fram till Gud och tar emot Kristus som vår personlige Frälsare och tar emot Honom. Om Du är här i förmiddag och är en syndare och inte frälst och Du vill bli helad, Du är sjuk, sök Herren först! Ta emot Honom som Din Frälsare, så kommer det att ordna sig med den där sjukdomen. Vad det än är, lägg hela Din tanke (på allting Du har) på den friske Mannen, Kristus Jesus, så kommer allting annat att bli all right!

15 Så håll nu Dina tankar på det, för jag sa de här få orden till dem, som är sjuka och plågade, så kommer jag att i förmiddag tala om församlingen och dess tillstånd. För jag känner att fastän gudomlig helbrägdagörelse är underbar, men då jag var i Shreveport, hade jag bara omkring tre helbrägdagörelsemöten, då jag var där ute, tre eller kanske fyra, högst, på elva dagar. Det är viktigare, att tala till människors själar än det är, att lägga så mycket tid på gudomlig helbrägdagörelse. Fast de människor, som är sjuka och i behov, Gud kan hela dem. Och det har redan bevisats världen runt, att Han gör det. Men huvudsaken nu är till själen, som aldrig kommer att dö. Kroppen kommer att dö. Men själen kommer aldrig att dö och vi måste hålla den rätt och riktig inför Gud.

16 Jag har ofta sagt det här. Jag vill ha allting gjort, för då jag kommer ner till floden den där morgonen, vill jag inte ha några bekymmer där. Jag vill ha biljetten i min hand och vänta på mitt namn. Och jag vill säga, liksom Paulus fordom, broder Creech: "Jag känner Honom i Hans uppståndelses kraft." Så att jag kommer ut från de dödas plats, då Han ropar... Jag vill känna Honom i Hans uppståndelses kraft.

17 Så låt oss nu böja våra huvuden och hjärtan för Honom, Han som är Bokens Författare, bara ett ögonblick!

18 Och Gud, vår Fader, vi kommer till Dig nu, för att be att Du ska öppna Ditt Ord för oss. Vi skulle kunna slå upp sidorna, men endast Den Helige Ande kan öppna Ordet. Så öppna Det i förmiddag åt oss, Fader, och ge oss Din nåds översvallande riklighet! Vi väntar på Dig. Och må Den Helige Ande komma in i Ordet och ge ut Det genom mänskliga läppar

till mänskliga hjärtan och må Han ta Det och placera Det i vartenda hjärta allt eftersom vi har behov! Och då mötena är slut och vi är redo att vända om till våra hem, ska vi ödmjukt böja våra huvuden och ge Dig tack och pris för allt, som vi har lärt oss av Dig och det Du har gjort för oss. I Kristi Namn ber vi om det. Amen.

¹⁹ Läsningen av Ordet, i Johannes Evangelium, 1:a kapitlet, Ni som har Biblar och skulle vilja läsa tillsammans med mig eller anteckna det som en text. Och vi ska läsa texten från Ordet och låt oss sedan be om att Den Helige Ande ska ta ut sammanhanget ur Ordet för att ge det till oss! Vi kan läsa Det, vi som kan läsa, kan läsa Det, men endast Gud kan ta fram sammanhanget. Texten kan läsas, för Den finns i Hans Ord, men sedan måste sammanhanget bli givet av Gud. I Johannes Evangelium nu, 1:a kapitlet och låt oss börja med den 28:e versen och läsa ner till och med den 32:a!

Dessa ting gjordes . . . på andra sidan Jordan, där Johannes döpte.

Nästa dag såg Johannes Jesus komma till honom och sa: "Se Guds Lamm, som tar bort världens synd!"

Och det här är han, om vilken jag sa: 'Efter mig kommer en man, som var före mig, för han fanns till före mig.'

Och jag kände honom inte, men han . . . men för att han skulle bli uppenbarad för Israel, därför har jag kommit och döper i vatten."

. . . Johannes vittnade och sa: "Jag såg Anden komma ner från himmelen liksom en duva och den förblev över honom."

Jag vill läsa det där igen, den där sista versen, 32:a versen.

Och Johannes vittnade och sa: "Jag såg Anden komma ner från himmelen liksom en duva och den förblev över honom."

²⁰ Må nu Herren lägga Sina välsignelser till Ordet! Jag vill, att Ni ska försöka att — att uppfånga vartenda ord, om vi kan. Kan Ni höra mig all right långt bak? All right, kan Ni höra mig där bak? Om Ni kan, så räck upp Er hand! Det är bra.

²¹ Nu vill jag tala till Er i förmiddag på — liknelsevis, på något sätt så att till och med den — den okyrksammaste personen här inne skulle kunna förstå. Nu kommer vi till kyrkan för att förbättra oss. Vi kommer för att göra oss till bättre människor, bättre kristna, bättre medborgare, bättre fäder, bättre mödrar, bättre grannar. Vi kommer för att Kristus har sagt oss, att om vi skulle komma och be om någonting i Hans Namn, där vi har samlats ihop, så många som två eller tre, skulle Han vara med oss och skulle ge oss det. Så vad skulle kunna vara förmer, vara

bättre för oss idag än att veta, att vi är i kyrkan för att förbättra oss, för att bredda vår förståelse? Hur många skulle säga: ”Det är det, jag är här för.”? Låt oss se! ”Jag — jag vill ha bättre förståelse.” Och vi kan inte — vi kan inte få en bättre förståelse med mindre den . . . Och om vi ska få förståelse för Gud, måste den komma ur Guds Ord, för det var Ordet, som Gud gav oss för att mätta våra hungriga själar. Och Den Helige Ande sändes för att ta Guds Ord och att mata oss med Ordet. Förstår Ni det? Ser Ni, vi . . . Den Helige Ande sänds från Gud, för att ta Guds Ord och att ge Det till oss, då vi har behov. Nu är jag så glad, att Gud skapade en sådan försörjning. Är inte Ni det? Att Han skulle mata oss.

²² Vi är fåren på Hans betesmark. Vi ska tala om det om en liten stund, fåren. Och vi är Guds trefaldiga varelse, och då Han kan få full kontroll på oss, kan Han leda oss och lotsa oss.

²³ Nu behagade det Gud, att då Han sände Jesus till jorden, behagade det Honom att symbolisera Honom som ett djur och det djuret var lammet. Långt tillbaka i begynnelsen, i Edens Lustgård, i skuggbilderna av Jesu tillkommelse, offrade Gud, rättare sagt fick ett lamm vara ett ställföreträdande offer i skuggbilderna av Kristi tillkommelse. Nu har jag ofta undrat, varför Gud skulle likna Kristus vid ett djur, vid ett fyrfota djur. Men vi kom att finna, att Lammet, orsaken till att Han valde lammet, ett lamm är det ödmjukaste och mildaste av alla de skapelser, som finns på jorden. Det finns ingenting ödmjukare och mildare än ett litet lamm, så oskyldigt, inte självförsörjande. Det är inte överlägset. Det är en mild, ödmjuk, liten skapelse. Och då Gud skulle symbolisera Kristus för världen, symboliserade Han Honom som ett lamm.

²⁴ Men då nu Gud, Gud Fader, Jehova, skulle symbolisera Sig själv från Himmelen, symboliserades Han som den ödmjukaste, blygsammaste av alla de fåglar, som flyger under himmelen, dvs. duvan. Det finns ingen mildare fågel än duvan. Jag gjorde en ordentlig undersökning om fågellivet och om djurlivet och duvan är en mycket udda fågel jämfört med vilken annan fågel som helst, som flyger under himmelen. Duvan är en — en — en vän. En duva är mild. Och en duva har ingen galla, det är den enda i fågelfamiljen, som inte har någon galla. Det är orsaken till, att man aldrig ser en duva någon annanstans än där det finns korn och frön. Nu . . .

²⁵ I arken fanns det en duva. Och duvan symboliseras på många ställen i Bibeln. Den symboliserar Den Helige Ande. Och även lammet symboliseras på många ställen i Bibeln som Kristus, i Uppenbarelseboken och hela vägen tillbaka till Första Mosebok, och det gör duvan också.

²⁶ Och i Första Mosebok var duvan i arken och satt på pinnen tillsammans med — tillsammans med resten av luftens fåglar

och en av dem var en korp, en kråka. Och en kråka är en av de elakaste fåglar, som finns, en kråka och en nötskrika, antar jag, är ungefär de elakaste fåglarna, som vi kan finna. Kråkan är en mycket långlivad fågel och den lever (påstår de) ibland i två- eller trehundra år, så en kråka... En papegoja lever längre än så.

²⁷ Men en duva är det enda djur, rättare sagt den enda fågel, som inte har någon galla. Kråkan skulle nu kunna sitta här borta och äta på ett dött kadaver. Man skulle aldrig se duvan i närheten av det där döda kadavret. Hon kan inte stå ut med det. Dess stank i hennes näsa, hon skulle inte kunna stå ut med den. Det skulle göra henne sjuk. De kan bara helt enkelt inte tåla någonting, som håller på att bli dåligt, ruttna. De kan inte stå ut med det, så hon skulle inte kunna äta det. Om hon skulle äta det, skulle det omedelbart döda duvan, för det som smälter maten är gallflödet in i magen, som smälter maten. Och om det inte finns någon galla, som kan komma in dit och utföra detta, då skulle det döda duvan. Så man kommer alltid att finna duvan i närheten där det finns någonting rent, någonting som är hälsosamt.

²⁸ Kråkan, nu, är annorlunda. Lägg nu bara märke till, att kråkan är en bild på hycklaren. Kråkan kan sitta där borta på — på det döda kadavret och äta så mycket han vill och flyga raka vägen ut på fältet och äta vete också. Men duvan kan inte äta vete och sedan flyga bort till det döda kadavret.

²⁹ Så en hycklare, en människa kan vara en hycklare och både äta andliga ting och goda ting och dåliga ting. Men en verkligt pånyttfödd kristen kan inte tolerera de saker, som är fel, och kan bara äta av de goda tingen. Lägg märke till det! Då man ser en man, som kan gå på dans, gå ut och dricka, gå ut och leva i synd, komma tillbaka till kyrkan och kanske ropa precis lika mycket som ett helgon, vad är det? Han är en asätare, han kan äta både ruttna saker och bra saker. Men den verkligt kristne kan inte tolerera de där sakerna längre, för han har övergått från döden till Livet. Och det skulle omedelbart fördöma honom, själva tanken på det, så att det skulle fördöma honom så, att han skulle vända bort sitt ansikte och gå därifrån. Å, vilken bild!

³⁰ Lammets, nu, är en mycket mild liten kamrat. Han, han kan inte hjälpa sig själv. Han litar inte på sig själv, för han kan inte hjälpa sig själv. Här för någon tid sedan gick jag genom en betesmark, då jag brukade patrullera, och jag fann ett litet lamm och de hade allesammans kommit bort från honom på något sätt och han var alldeles intrasslad i en liten härva taggtråd. Och den lille stackaren låg där och blödde och bräkte. Och jag kom förbi och jag såg att långt uppe, omkring en halv engelsk mil upp, var en hel hjord med får. Nu skulle han ha fått

ligga där och kråkorna skulle ha hackat ut ögonen på honom ganska snart, om vi inte hade fått loss honom. Men jag lindade lös den lille kamraten, plockade upp honom i mina armar. Han vägrade aldrig. Han låg riktigt stilla. Jag plockade upp honom i mina armar. Första — kanske första gången en mänsklig varelse någonsin hade haft sina händer på honom, men han var mild. Han var villig att bli ledd. Han var villig att bli hjälpt. Jag hoppas Ni förstår det. Han var villig att inte försöka stå emot eller sparka bakut eller bitas. Lamm sparkar inte bakut, de bit inte, de bara ödmjukar sig. Och den här lille kamraten, jag bar upp honom och satte ner honom bland resten av fåren. Om några minuter fann hans mamma honom, så lycklig han var! Hur typiskt är nu inte det där för Guds Lamm!

³¹ Vet Ni, då de ska slakta får, vet Ni, att det som leder fåret fram till slaktbänken, är en bock. Men bocken leder fåret ända upp till ingången till slakthuset och sedan, just då han har fått fåret att komma fram till ingången, då hoppar han ut. Men å, de säger, att då de ska slakta bocken, då protesterar han vilt. Förstår Ni?

³² Och det är så, djävulen kommer att göra. Han kommer att försöka leda Guds barn rätt in i det otäckaste, men då tiden kommer för honom att dö, då protesterar han verkligen vilt. Det är så djävulen gör det. Och det är ibland på det sättet någon liten flicka, som ser stilig ut, eller någon liten pojklummel med ett cigarrettpaket eller en flaska whiskey skulle leda bort en liten flicka, ett lamm från någons fålla, bort till det orätta. "Å, det är all right. Det är ingenting med de där gudsnådeliga sakerna om kyrkan." Men låt döden slå till emot den där pojken en gång, så får man höra honom tjuta, gasta över hela landet. Och det är så, djävulen gör det.

³³ Men ett lamm är så milt, att det kan ledas. Och det är orsaken till, att Gud symboliserade Kristus som Lammet och Sig själv som Duvan. Och den dagen då Johannes döpte Jesus i floden Jordan, skedde en av de största händelser, som någonsin hade ägt rum, just där. Lägg märke till hur vackert det var! Lammet, den ödmjukaste av alla jordens skapelser och Duvan, den ödmjukaste av alla himlens fåglar. Nu var det enda sättet de någonsin skulle kunna bli förenade. Det är enda sättet, som Duvan någonsin skulle kunna komma över Lammet. Då nu Duvan kom ner, såg Johannes Jesus och han sa: "Se Guds Lamm, som tar bort världens synd!" Och Johannes sa: "Jag bevittnade, såg Guds Ande liksom en Duva komma ner och stanna över Honom." Halleluja! Var så god! Duvan och Lammet förenade Sig. Det var då, Gud och Människan blev ett. Det var då, Himmelen och jorden omfamnade varandra. Halleluja! Det var då Gud blev kött, tog med Sig det, det var då, Gud kom ner från Andeformen och blev Människa och bodde ibland oss. Det var då, hela Evigheten omfamnade varandra. Det var då, Adams

folks mänskliga fallna släkte och Jehova Gud och varenda ängel kom tillsammans, då Gud och människa blev ett, den där stora minnesdagen, då Johannes döpte Jesus.

Tänk nu, om de hade varit en varg! Duvans ljuvliga kutter skulle aldrig ha kunnat stå bredvid vargen.

³⁴ Vad är vackrare än att sent en kväll höra de gamla turturduvorna sitta där ute och kuttra en stund? Sedan jag hade förlorat min hustru och baby... Jag ville inte låta någon veta, vad jag gjorde. Jag brukade ta mig in i min gamla bil, jag körde ut över vägen här, for ut vid Walnut Ridge-kyrkogården, satt där uppe bredvid ett träd och tittade ner på gravnen. Jag kunde bara inte lämna dem ifrån mig. Såg ut som om jag inte kunde stå ut med det längre. Jag tänkte på min lilla baby, som låg där, åtta månader gammal. Hur hon brukade hålla sina små händer och ville sträcka dem mot mig och jag tutade i hornet eller sa någonting åt henne och hon "goo-goo"-ade, räckte ut sina små händer. Och jag satte mig ner bredvid ett träd, särskilt då det skulle bli kväll. Och det brukade vara en gammal duva, som satt där ute i busken, hon började kuttra. Oj, oj! Jag undrade en gång, om det var min babys odödliga själ, som kom tillbaka, för att försöka tala med mig. Ingenting var ljuvligare än det är duv-kuttret. Som hon älskar! Hon bär fram budskap. Som hon försöker stifta fred! Stig upp tidigt en morgon, gå ut i snåren där i närheten där jag bor, hur fridfullt är det inte att lyssna till! De där duvorna sitter uppe i de höga träden och kuttrar med varandra.

³⁵ Här om dagen, nere hos broder Cox, hade en gammal duvmamma två små babies. Och de satt precis uppe på toppen av byggnaden, så katterna inte kunde få tag i dem. Och den gamla duvmamman matade dem. Sedan kom hon ner och hämtade dem och fick dem att ta sig upp i trädet och de satt där med sina halsar runt varandra och kuttrade och vänslades hela dagen lång, två små, milda duvungar.

³⁶ Och jag tänkte på hur Gud och Duvan (duvan är en sådan älsklig fågel), Gud vill visa Sin kärlek till Sina mänskliga varelser. Gud vill bli älskad. Gud vill älska Dig. "Så älskade Gud världen, att Han utgav Sin enfödde Son, för att envar, som tror på Honom, inte ska förgås utan ha Evtigt Liv." Välsignad vare Herren! Så då Gud ville älska, måste Han skapa någonting älskligt. Han måste skapa någonting milt, likt Honom själv. Han måste skapa någonting, som kunde älskas. Han måste skapa någonting av Hans egen natur.

³⁷ Man skulle inte kunna älska någonting, som inte var av ens egen natur. Kärlek måste förenas med kärlek. En man och hustru måste älska varandra, om de någonsin ska bestå provet. Familjen måste älska varandra om de någonsin ska

bestå provet. Någoting, som kan älskas! Man söker överallt att finna en flicka, som man älskar, att bli ens hustru. Hon söker att finna en man, som hon skulle kunna älska.

³⁸ Gud söker och försöker att finna en själ, som Han kan älska. Så Han symboliserade Sig själv här på jorden som en mild Duva och ett mildt Lamm. Om det där Lammet för en enda minut skulle ta på sig en morrande vargs natur, skulle den där Duvan ha tagit till flykten omedelbart, hon skulle ha flytt.

³⁹ Men Lammet, det har inte något stort eget intellekt. Ett lamm är en enda sak, då det har gått vilse, är det hopplöst vilse. Ett får kan inte hitta vägen tillbaka. Det är orsaken till, att en bock leder det till dess död. Det kan inte hitta vägen, ett får, som har gått vilse. Det är orsaken till, att Gud liknade oss vid får. Då vi hade gått vilse, var vi vilse. Det fanns ingen möjlighet för oss, att finna oss själva. Och det finns bara ett sätt att göra det, det är att underordna oss hjordens Ledare och Han tar ledningen.

⁴⁰ Då jag nu lägger märke till det här Lammet och fåren tillsammans. . . Lammet och Duvan tillsammans, rättare sagt, så blev de ett. Titta sedan hur Duvan ledde Lammet, Guds Son! Så mild Han var, fast Han visste, att Han gick till slakt. Så mild Han var, att alltid försöka att inte göra det själva, inte försöka vara självtillräcklig. Han sa: "Jag gör ingenting, förrän Fadern visar mig först och Fadern bor i mig."

⁴¹ En annan sak nu, som lammet är, lammet är villigt att ge bort sina rättigheter. Nu vill Gud, att vi ska vara lamm, men det är så många gånger, som vi inte vill ge bort våra rättigheter, förlora våra rättigheter. Så många av Er säger: "Nåväl, jag har rättigheter, broder Branham." Det är sant, men är Du villig att förlora dina rättigheter? Är Du villig att ge bort Dina rättigheter, så att Gud skulle kunna leda Dig? Det är det, som är felet med våra församlingar idag, den stora majoriteten, att Guds Lamms mildhet. . . Det är meningen, att vi ska vara lamm, vi har blivit allt annat än lamm. Och det är orsaken, så fort vi intar den attityden, tar Den Helige Andes Duva till flykten och lämnar oss.

⁴² Om Guds Lamm skulle ha gett till det första morrandet som en varg eller skulle ha gjort någoting tvärt emot vad den milda Duvan skulle ha tillåtit, skulle Duvan ha tagit till flykten. Hon skulle ha farit därifrån på minuten.

⁴³ Och det är orsaken till, att vi idag undrar: "Vad är det för fel med pingstförsamlingen?" Det är för att vi har antagit en annan natur. Vi har antagit en natur som: "Vi vill ha våra rättigheter. Vi kommer att göra det vi vet är rätt att göra." Och vi blir högdragna. Vi blir ovänliga. Vi blir likgiltiga. Vi låter det häftiga humöret komma in. Vi låter självisheten komma in.

⁴⁴ Ett lamm, då tiden kommer. . . Han äger sin egen ull, det är hans rättigheter. Han äger sin ull, men de tar lammet och

hivar upp honom på bänken och binder fast hans fötter. Han sparkas aldrig, han bråkar aldrig. Man tar bara utan vidare ifrån honom hans rättigheter, för han är ett lamm. Han kan inte göra någonting annat, för det där är hans natur. Men gå i vägen för en kristen en enda gång, så får Du reda på, om han är ett lamm eller en get! Du kommer att få reda på vad han är, om Du ifrågasätter honom en enda gång. Och det är orsaken till, att våra församlingar idag är i det tillstånd de är.

⁴⁵ Vi har kallat oss Guds lamm. Kvinnorna, och männen likaså, har börjat uppföra sig som allt utom Guds lamm. Man ser dem gå nedför gatan med kortklippt hår, alldeles krulliga i håret. Och för några år sedan, kall. . . Man, de. . . Man skulle inte ha kunnat få dem att göra det för betalning. Och så undrar man, hur det kommer sig, att församlingen är i det tillstånd den är. Det är för att man har antagit vargens eller getens natur, i stället för att behålla den ödmjuka mildheten. Och man säger: "Det där är min privatsak, broder Branham." Jag vet, att det är Din privatsak. "Frisörerna klipper hår. Och så länge frisörerna klipper hår, har jag då inte rättighet till det?" Det är riktigt, det där är Din rättighet som amerikan. Men är Du villig att avstå från den, att vara ett lamm? Är Du villig att underordna Dig?

⁴⁶ Och och Ni kvinnor, för inte så länge sedan gick Ni nedför gatan. . . Det är löjligt att se, hur kvinnorna klär sig idag. Och jag talar inte om presbyterianer och metodister, jag talar om Er helighetskvinnor. Gå nedför gatan och det är. . .

⁴⁷ Jag hade ett litet kors hängande framtill i min bil och någon sa till mig, sa: "Billy, vet Du, att det där är en katolsk symbol?"

⁴⁸ Jag sa: "När fick katolikerna ensamrätt på korset?" Aldrig! Det är inte den katolska trons symbol, det är den kristna trons symbol. En katolsk tro är ett litet dött helgon, Maria eller — eller någon död person, som de tillber. Vi tillber inte döda människor. Vi tillber inte Sankta Cecilia och alla de där olika helgonen. Det är katolicism, vilket är en hög form av spiritism. Utan korset representerar Honom, som dog och uppstod igen.

⁴⁹ Och jag sa: "Jag har det där där, då jag tittar på gatorna. För tjugofem år sedan, eller trettio, då jag var nästan blind, lovade jag Gud, att om Han helade mina ögon, skulle jag titta på det, som är rätt." Och jag sa: "Vart man än tittar, är det så ogudaktigt, halvklädda kvinnor och nakna kvinnor, som ligger på gårdarna och överallt. Jag ser på korset i stället för att titta och kommer ihåg, vad Kristus gjorde för mig och vänder bort mitt huvud från det, som är av djävulen." Halleluja!

⁵⁰ Och det där är folk. . . Säg inte, att det där är "presbyterianer, katoliker", det är pingstvännen! Amen. Man säger: "Jag har rätt att, broder Branham." Det är riktigt, men om Du vore ett lamm, skulle du avstå från Dina rättigheter.

Och då Du börjar uppföra Dig på det där sättet, tar Den Helige Ande, den milda Duvan, till flykten med en gång. Hon vill inte bli utskämd tillsammans med Dig. Nej, nej, nej. Tro aldrig, att Du kan uppföra Dig så där och behålla Den Helige Ande! Det kan man inte! Bibeln säger så. Man måste avstå från sina. . . Nåväl, man säger: "Resten av kvinnorna gör det."

⁵¹ Och Ni män, Era stackars, små, ryggradslösa, förkvinnligade saker, Ni, som kan låta Er hustru göra någonting sådant som det där, det visar vad Ni är gjorda av. Det är orsaken till, att Ni inte har Den Helige Ande, som Ni bekänner Er ha, annars skulle Ni ha haft tillräckligt Någonting med Er för att få henne att uppföra sig som en dam, åtminstone så länge hon levde tillsammans med Er. Amen. Det där låter gammaldags, skärande. Men det är vad församlingen behöver idag, det är en gammaldags urtvättning genom Den Helige Ande och upphängning och torkning och strykning genom Den Helige Ande. Visst.

⁵² Vilket tillstånd världen har kommit in i! Som de kommer ut på gatan och håller igång! Som man stoppar sitt huvud i en TV på onsdag kväll och inte går till kyrkan! Som man. . . Å, men det finns inte ett barn i landet. . . vet allt om vem David Crockett är. Och den där smutsiga lögnen, som säger att han dödade en björn vid tre års ålder, Ni vet att det där är en lögn, men Ni låter Era barn få sina huvuden fullproppade med det. Och det är inte en procent av hundra, som någonsin har vetat någonting om Jesus Kristus. Det är för att den här världen har blivit så förorenad! Den här nationen, så löjlig och fjärran från Gud, har visat bort Den Helige Ande.

⁵³ Å, man säger: "Jag går i kyrkan och ropar." Du kanske gör det. Men innan Guds milda Lamm slår Sig ner i Ditt hjärta och får Dig att rensa upp Ditt liv och uppföra Dig som en annan person, kommer det inte att hjälpa Dig att efterlikna kristendomen. Du måste ha Den. Amen.

⁵⁴ Jag gick in i ett hus här för inte länge sedan, för att hälsa på en sjuk man och en dam låg, satt där. Och en liten Oswald kom in med hatten sittande på sidan av sitt huvud och sa: "Mamma, är middagen färdig?"

⁵⁵ Hon sa: "Älskling, vi har inte haft tid", sa hon, "i förmiddag att få någon middag." Hon sa: "Jag ska fixa en smörgås åt Dig," sa hon, "det finns några apelsiner."

⁵⁶ Han gick bort och fick tag i en apelsin, tittade på den, bet i den, kastade den mot väggen så hårt han kunde, saften rann ner, sa: "Om det där är allt Ni har häromkring, då går jag ut!", så där.

⁵⁷ Jag tänkte: "Å, Gud, han borde vara min i omkring fem minuter!" Gosse, jag skulle ge honom en sådan skrapa, som han aldrig hade fått förr! Men de låg där och tyckte synd om och daltade. Vad han behöver, är ett gott gammaldags kok stryk.

Det är vad vi behöver, några gammaldags hem igen och några predikanter, som står i predikstolen och predikar Sanningen och placerar Den, där den ska placeras. Amen. Det är sant. Oj, oj!

⁵⁸ Lilla Mary stampar med sina små fötter och sätter upp den där lilla näsan och vänder de där pyttesmå rosafärgade läpparna (med hjälp av Max Factor-grejer) upp i luften och sätter upp sitt lilla huvud och går ut ur huset. Vilken skam! Så olydiga barnen håller på att bli! Bibeln säger, att de skulle bli det. Skriften säger, att de skulle bli det. Hur de skulle uppföra sig, vad de skulle göra och det, som pågår i världen idag, beror på att de har bedrivit bort Den Helige Ande.

⁵⁹ För några år sedan. Jag ska nu, om några dagar, fara för att fira första gången Den Helige Ande föll i Amerika, för femtio år sedan i år, vid det gamla Azusa Street-mötet, pingstmötet i Los Angeles, där de för första gången fick uppleva, hur Den Helige Ande föll, då människorna kom tillsammans. Då Kristus kom ner ibland de där människorna, var de precis lika milda, precis lika fredliga. De levde gudfruktiga liv. De levde uppoffrande liv. De var villiga att ge sig. De var villiga att ledas av Den Helige Ande. De brydde sig inte om, vad människorna sa, de var "gammeldags", antingen de sa, att de var "tokiga" eller vad det nu var, var de villiga att ledas av Den Helige Ande.

⁶⁰ Men idag, oj, oj, med pudervippa och makeup-box och ett par shorts på sig och ute på gatan, å, det är en skam! Och så kalla sig "med Den Helige Ande"! Å, man säger: "Men jag talade i tungor." Jaha, och det gör djävulen också. "Å, jag ropade." Och djävulen gör det också. Djävulen kan efterapa allting, som Gud har, utom kärlek och han kan inte efterapa kärleken. Ja.

⁶¹ Så innan man visste ordet av, då man började göra de där sakerna, släppte man på kraven, man började kompromissa, så började församlingen få små skrock, klickar ibland sig och den här sa: "Du vet, pastorn är bara *så och så*", eller "diakonerna är *så och så*." Och innan man visste ordet av, lyssnade man till det där! Och det är orsaken till att vi har fått så mycket bekymmer, det är för att man har börjat lyssna till djävulen och få en morrnig i stället för att lyssna till den milda Duvan, Den Helige Ande, Guds Duva, som skulle leda en och lotsa en, älska en och välsigna en.

⁶² Så fort man får ett av de där små anfallen av dåligt humör, flyger Duvan bort direkt. Det är riktigt. Hon kan inte stå ut med det. Hennes natur är annorlunda. Å, Hon kan inte stå ut med det där alls. Och då man börjar prata om sin nästa, kan Hon inte stå ut med det, Hon tolererar det inte. Han tar bara till flykten och far bort. Han kan bara inte tåla det längre. Duvan är mild. Duvan är ödmjuk och Duvan och — och Den kan inte stanna hos någonting, med mindre det är av samma slags natur.

63 Nu kan Gud göra Dig till en annan natur, man eller kvinna, Han kan ge Dig en annan natur. Och man säger: "Nå, broder Branham, vad kan vi göra åt det?" Bli bara ett lamm igen! Det finns bara två djur, som någonsin kommer att umgås med varandra, det är duvan och lammet. Duvan kommer inte till någonting annat än ett lamm. Och om Du har blivit en get, så gör Dig av med den där get-anden! Det är riktigt. Om Du har blivit någonting annat, gör Dig av med det, om Du har blivit en sladdertacka!

64 Här predikade jag en gång precis så hårt jag kunde predika i en viss stad och det var tusentals människor där. Jag inbjöd till altaret. Jag tyckte, att jag hade täckt hela syndens område, jag täckte allting jag kunde komma på. Den kvällen, sedan mötet var slut, gick en mycket prudentlig liten kvinna förbi, hon sa: "Ja, broder Branham, jag är verkligen glad, att Du inte rörde vid mig ikväll."

Jag tänkte: "Det där måste vara en verklig kristen." Hon sa: "Du rörde inte vid mig ikväll."

65 Jag sa: "Så-å, jag är naturligtvis glad för att få höra det, damen, Du måste vara nära Guds Rike." Och hon trippade iväg.

66 Någon äldre dam stod där. Jag sa: "Säg, känner Du den där kvinnan?"

"Ja."

Jag sa: "Hon måste vara en verklig kristen."

67 Hon sa: "En sak glömde Du att nämna ikväll, broder Branham, det var skvaller. Hon är den värsta skvallertanten i landet." Var så god, det var det, ser Ni.

68 Men då man kommer till en av de där sakerna, oavsett om predikanten nämner det i predikstolen eller inte, då man ser de där köttsliga tingen, som hör världen till, så länge man tolererar dem, är man borta från Gud och Den Helige Ande kommer att stanna borta. Det är orsaken till, att mötena inte längre är som de brukade vara. Det är orsaken till, att man inte vill gå till botbänken i förmiddag i tabernaklet. Det är orsaken till, att de mäktiga tältmötena inte finns landet runt, det är för att vi har bedrivit bort Guds milda Duva. Det är riktigt. Han kommer inte att stanna hos oss så länge vi är så ligkiltiga, så länge vi baktalar varandra: "Vi vill ha det på vårt sätt!"

69 Nu vill jag, att Ni ska lägga märke till, att Lammet var ett tyst Lamm. Bibeln säger: "Han öppnade inte Sin mun. Liksom fåren inför dem, som klipper dem, var Han stum." Han öppnade inte Sin mun. Han var inte en man, som vill ha sina rättigheter. Nej, sir, Han var villig att avstå från Sin rätt. Han var ett tyst Lamm.

70 Men idag, oj, oj, så vi vill ha våra olikheter! Oj, oj! "Jag ska säga Dig, låt bara någon säga någonting åt mig, så ska jag gå

bort och ta honom, gosse, jag ska plocka sönder honom.” ”Jag ska säga till den där gamla hycklaren, då jag ser henne! Vänta bara tills jag träffar henne! Pris ske Gud, halleluja! M-mm!” Duvan bara tar till flykten och far bort. Det är riktigt. Den Helige Ande är inte med Dig längre, så länge Du känner det så. Skriv bara upp det i Din bok, Den kommer aldrig att vara det! Den Helige Ande kommer bara inte att stanna i närheten, där den sortens ande är. Det måste vara en lamm-ande, en mild ande, annars kommer Den bara inte att stanna hos den, det är alltsammans, om det inte är en, som är mild, ödmjuk, ledd av Den Helige Ande. Och om någonting kommer upp, lägger Den inte ens märke till det, fortsätter bara. Förstår Ni? Och i samma minut, som den viker av, Ni vet, det är just . . . Då man viker av.

⁷¹ Som Ni vet började den första synden med en person, som vek av bara för en minut. Visste Ni det? Bibeln säger så. Eva vek av bara ett ögonblick, för att höra efter, vad Satan hade att säga och han målade en så vacker bild åt henne, att hon faktiskt trodde, att det var Sanningen. Och hon lyssnade till honom.

⁷² Och det enda djävulen vill, att Du ska göra, är att bara vika av bara för några minuter. Han kan måla tavlan, säga: ”Titta nu här! Du vet, broder, Du vet, syster, att om de vore rätta sortens folk, skulle de inte göra *det här*. Om de bara gjorde *det här* just här, vet Du.” Han kan göra det så verkligt för Dig, att det blir en verklig sanning. Det är riktigt! Men kom ihåg, det är djävulen.

⁷³ Jag bryr mig inte om, hur nedriga de är, hur djupt de har sjunkit i synden, det är Din sak att lägga en arm om dem och lyfta upp dem genom Guds kärlek. Var var Du någonstans, då Guds Duva lyfte upp Dig ur den dyga leran? Det är Din sak, min vän. Den här världen trängtar efter litet kärlek.

⁷⁴ Jag vill, att Du ska lägga märke till det här djuret också, det här lilla djuret, det var ett tyst lamm, för att det inte . . . Då Han blev smäddad, smädade Han inte tillbaka. Han höll inte på och okvädade och grälade och agiterade och höll på, Han gjorde inte det. Då någon . . . Då Han blev smäddad, smädade Han inte tillbaka. Han öppnade inte sin mun.

⁷⁵ Men låt någon göra någonting mot Dig eller mig, oj, oj, vi blåser upp oss som en groda, som ätit hagel, burrar upp oss som en — som en gammal gås. ”Jag ska säga Dig på en gång, om han trampar mig på tårna så där igen, kommer jag aldrig att gå tillbaka till den där gamla kyrkan igen. Nänämensan! Pris ske Gud! Halleluja! Nazarenerna kommer att ta emot mig, Pilgrim Holiness, de kommer att ta emot mig. Halleluja. Jag behöver inte göra det längre.” All right, Duvan tar till flykten.

⁷⁶ ”Vet Du vad? Om den där gamla hycklaren går till den där kyrkan, ska jag aldrig gå igen. Pris ske Gud, det ska jag aldrig göra!” Då det där präglar en, den där gamla morrande vargen, tar Duvan till flykten. Riktigt. Då är Den Helige Ande borta.

77 Då undrar Du, vad det är för fel på Dig. Du undrar, vad det är för fel på församlingen. Du undrar, vad det är för fel på Dig. Varför har Du inte seger, som Du brukade ha? Du har ändrat natur. Du har blivit en get i stället för ett lamm. Du har blivit någonting annat än ett lamm.

78 Du måste få den där verkligt ödmjuka Anden: "Låt Den Helige Ande leda mig vart som helst! Gud, jag älskar varenda syndare, var de än är." Då den sortens plats kommer in i det mänskliga hjärtat, kommer Du att få se någonting ske, Din själ.

79 Man säger: "Nåväl, broder Branham, finns det någon lösning på det?" Ja, bli bara ett lamm, det är alltsammans. Man säger: "Ja men broder Branham!"

80 Jag mötte en ung dam här om kvällen nere i Shreveport. Billy och jag for ut till ett ställe för att få en smörgås, sedan mötet var slut. En vacker ung kvinna kom in där, troligen en ung flicka eller kanske tjugo eller någonting sådant, snyggt klädd. Hon satte sig ner. Jag la märke till, att hon hela tiden tittade över till andra sidan, så där. Jag bara fortsatte att äta. Några minuter senare kom damen in. Hon sa: "God dag!" Jag talade med henne. Och jag vet, att damen var syster Davis där nere. Och hon och en annan dam från Life Tabernacle, jag kände dem väl, hon kom över och talade med mig, gick vidare. Så den unga damen, som satt mitt emot, hon sa: "Broder Branham, det där var ett fint Budskap ikväll."

81 Jag sa: "God dag, syster!" Jag sa: "Tack så mycket!" Och jag sa: "Är Du medlem i Life Tabernacle?"

82 Hon sa: "Det är jag." Hon sa: "Du vet, broder Branham, jag kunde ha sjungit i kören, men de har en restriktion där nere." Hon sa: "Jag hade å, så många års röstövning och allting." Hon sa: "Jag sjöng solo och jag sjöng vissa saker." Hon sa: "Men jag — jag fick inte sjunga, för de har — de har en restriktion att ingen kvinna, som är sminkad får sjunga — sjunga i kören."

Jag sa: "Jaha, pris ske Gud för Life Tabernacle."

83 Hon sa: "Nå, jag ska säga Dig, broder Branham,", sa hon, "jag är en kristen."

84 Jag sa: "Syster, gå då hem och tvätta ansiktet, eller vad Du nu gör." Jag sa: "Menar Du att säga mig, att Du skulle låta en sådan liten sak, som att ha litet av de där gamla grejorna i ansiktet. . ."

85 Och jag kan bevisa för Er, att det där kom från djävulen. Jag kan bevisa för Er, att ingenting i . . . Ursprunget till det var hedningar. Och så länge man har det på sig, är det en hednings märke. Nu kom jag just tillbaka från Afrika och jag har varit i Hottentotternas djungel och tagit reda på precis exakt varifrån öronringar, varifrån allt det där kom, och allt det här, en massa smycken lindade kring ens halsar och öron

och allting, varifrån det där kommer. Det är hedningarna. Och Bibeln vill inte, att en kristen ska vara en hedning. Och man vill inte. . . Jag säger inte, att man är en hedning, för att man gör det, men man får sig själv att likna en. Det är för att Er pastor inte talade om Sanningen för Er. Bibeln säger så.

⁸⁶ Och nu säger man: ”Broder Branham, jag tycker att om jag har kort hår, gör det mig sval och allting sådant.” Det är riktigt, men om Du har långt hår, skulle Du vara mera sval. Det skulle ta bort allt från Din hals och vira upp det och göra det rätt.

⁸⁷ Å, vet Ni, vad Bibeln säger? Att en man har rätt att förskjuta sin hustru och få skilsmässa från henne, om hon klipper sitt hår. Om hon klipper sitt hår, visar det, att hon lever otroget mot honom. Bibeln säger så, Första Korintierbrevet 12, ta reda på, om det inte är rätt! Hon som. . . En kvinna, som klipper sitt hår, vanärar sitt huvud, vilket är hennes man. Och om hon är vanhedrande, borde man skiljas från henne och komma bort från henne. Det är riktigt. Men, ser Ni, pastorn talar aldrig om de där sakerna för en. Och det är orsaken till, att man gör som man gör. Och — och mannen, Bibeln säger. . .

⁸⁸ För inte länge sedan var här någon, som skrev och sa: ”Broder Branham, de — de här blusarna, som kvinnor får tag i,” sa man, ”å, det är ett sådant. . . Man kan bara nästan inte finna blusar längre och skulle det vara all right för oss kristna kvinnor att ha de här dacron, nylon eller vad det är så där?”

⁸⁹ Jag sa: ”Titta, syster, det finns en sak med det. Här är någonting sant. Du kan göra så här: om Du inte kan köpa en, säljer de symaskiner, Du kan tillverka en.” Jag sa: ”Det är riktigt. För att få den att se ut precis. . .” Jag tror. . . Ni vet, det som är i ens hjärta, är vad som uttrycker sig. Sättet man gör det och hur man uppför sig, det visar, vad som finns inuti en.

⁹⁰ Det är orsaken till, att allt det här morrandet och bråket och förtalet och — och bita tillbaka och hålla på i närheten av församlingen, det är det som slår sönder församlingen. Det visar, att djävulen har kommit in i en och att Den Helige Ande har lämnat en. Nu vet jag, att det där bränner ut tjanan ur en del av Er, men det borde det göra. Det borde göra det! Det är därför det är sagt, inte för att vara smart, inte för att uppföra mig sött, utan för att tala om för Er, var felet är, för en dag kommer jag att vara tvungen att stå till ansvar för Er. Och just orsaken till sättet man gör det och hur man uppför sig, den visar vad man är. Om man bara har ett häftigt humör, som brusar upp bara utan vidare och kommer hit ut och håller på eller kritiserar eller är vulgär och sådant, det visar var det kommer ifrån.

⁹¹ Nu finns det bara en enda sak att göra, få ut den där saken därifrån, så ska Duvan komma tillbaka till Ditt hjärta. Då

duvan for ut ur arken, hon släpptes ut. Men hon kom tillbaka och knackade på den där arkdörren, tills Noa släppte in henne. Den Helige Ande är här. Den Helige Ande vill komma in. Det är orsaken idag, till att Den Helige Ande, Han har inte gått ifrån Dig för alltid. Den sitter bara där ute på trädens grenar någonstans, redo att själv flyga tillbaka och att komma in i Dig och ge Dig kärlek och frid och glädje, liksom Du brukade ha. Visst, är Den. Han är redo att göra det. Han vill göra det. Han längtar efter att få göra det. Men Du vill inte låta Honom göra det.

⁹² Nu talar jag inte till Er främlingar. Jag vet inte, vad Er pastor . . . Jag talar till Branham Tabernacle. Jag talar inte till Er människor från andra församlingar. Jag talar till Branham Tabernacle. Det där är vad som är felet häromkring.

⁹³ Det är det där, som får Duvan att ta till flykten. Låt bara någon bara börja någonting litet omkring församlingen, och med en gång: "Å, är det så? Å, gjorde . . . ? Det menar Du väl inte?" Just då far Den Helige Ande, flyger iväg. Den kan bara inte stå ut med den sortens ande. Så länge den där lamm-naturen lämnar Dig, då är Den Helige Ande borta. Och det är det, som är felet idag. Det är orsaken till, att människorna är i det tillstånd de är, det är för att de låter fel ande komma in i sina hjärtan, in i sina liv. Det är nu orsaken till, att vi har . . .

⁹⁴ Bibeln säger, att det är orsaken till, att det finns så många sjuka och plågade ibland oss, det är för de där sakernas skull. Vi måste vara milda. Vi måste vara fredliga. Vi måste vara ett lamm, så att Duvan kan stanna hos oss.

⁹⁵ Kom nu ihåg, Duvan kommer att komma. Han sa: "Å, broder Branham, säg inte till mig, att jag aldrig har fått Den Helige Ande. Halleluja! Nere, på kvällen där nere en kväll, å, då Han kom in, kunde jag bara gå . . ." Visst, det var Han! "Å, jag kände mig så god, jag kände det som att jag skulle kunna ta varenda liten fågel ur trädet och krama den och älska den. Min ondaste person, som någonsin har gjort mig någonting, jag kände det som att jag skulle kunna lägga min arm om dem och krama dem. Å, broder Branham, som jag kände mig!" Visst var det Den Helige Ande.

⁹⁶ Men, ser Du, orsaken till att Han inte kunde stanna kvar. Du var ett lamm då men då Du blev en varg, måste Han ta till flykten. Inget fel på — på — på Duvan, det är Du och . . . Du lät den där anden komma till Dig. "Lät jag den, broder Branham?" Ja, då Du började lyssna till det där sladdret, då Du lyssnade till den där lögnen, då Du började säga: "Nåja, jag har rätt att!"

⁹⁷ Du har ingen rätt! Du köptes till ett pris, det var priset av Guds Sons dyrbara Blod. Du har inga lagliga rättigheter. Halleluja! De enda rättigheter Du har, är att komma till Källan, fylld med Blod, tappat från Immanuelns ådror,

då syndare plumsade i den floden, förlorade de alla sina skuldfläckar. Jajamensan. Det är den enda rätt Du har, det är en egenvilja, som har överlåtits åt Gud, och sedan tar Gud ledningen från och med då. Det är det, som får mötena att . . . Det är det, som orsakar så många underliga saker. Den Helige Ande ska gå till ett ställe, Den Helige Ande säger: "Det här är inte riktigt. Stoppa mötet, flytta dit bort!" Jag kommer att stoppa det också, broder, flytta vidare. Det är riktigt, för man måste vara ledd av Guds Ande. Och enda sättet att vara ledd av Guds Ande, är att förbli mild, inte att veta en hel massa.

⁹⁸ "Å", tänker Du, "jag vet en hel massa." Ja, Du får Din hjärna alldeles utarbetad och den kan inte ens arbeta själv. Du kan alla böckerna och alla svaren och all grekiskan och all hebreiskan och har ingen plats för Duvan att sitta på. Det är riktigt. Men Du vet alltsammans, då kan inte Duvan leda, för Du vet för mycket.

⁹⁹ Lammet påstår sig inte veta någonting. Det måste ha någon annan, som leder det. Glory! Så är det. Vet ingenting! Amen. Det enda jag vet är, att Kristus Jesus dog för att frälsa mig.

¹⁰⁰ Ner genom Kalifornien kom det en man, som hade ett plakat framtill, där det stod: "Jag är en dåre för Kristus." och på baksidan stod det: "Vems dåre är Du?" Det är riktigt. Bli en dåre för världen, så att Du kan bli ledd av Den Helige Ande, för Guds söner och döttrar är ledda av Den Helige Ande. Romarbrevet 8:1 säger: "Därför finns det nu ingen fördömelse för dem, som är i Kristus Jesus, som inte vandrar efter köttet utan Anden.", inte vandrar efter vargen utan Duvan. Amen.

¹⁰¹ Doc brukade sjunga en sång: "Fyll min väg varje dag med kärlek, då jag vandrar tillsammans med den himmelska Duvan. Låt mig hela tiden gå med en sång och ett leende, fyll min väg varenda dag med kärlek!" Vilken fridfull dag det kommer att bli för Branham Tabernacle, eller vilken annan församling som helst, eller vilken individ som helst, då de vill avstå från sina rättigheter, för att bli ett lamm!

"Vad är det fråga om, broder Branham?"

¹⁰² Kom tillbaka till ett lamm, kom tillbaka till att vara mild, kom tillbaka till att veta ingenting, kom tillbaka till att bara underordna Dig Kristus! Försök inte, försök inte veta någonting! Vandra bara ödmjukt, lugnt, blygsamt, mildt, så kommer Duvan att leda Dig. Men så fort Du ser . . . Börjar lyssna till det där sladdret, så fort Du börjar få upp det där humöret, så fort Du börjar tycka, att Du har rätt att göra *det här* och göra *det där*, tar Duvan bara till flykten och far bort. Då har Du inte Den längre. Nu är hon inte så långt borta ifrån Er i förmiddag, församling. Hon sitter precis där utanför på fridens gren och väntar på, att Er natur ska förändras. Amen.

¹⁰³ Vad Ni behöver idag, är att lämna in alla Era rättigheter, är att låta Gud lägga ner Er och raka av Er alla Era rättigheter.

Amen. Skulle Ni kunna föreställa Er, hur ett litet lamm, med all — hela pälsen hängande över sig? Det är hans rättigheter. Ja. [Broder Branham härmar ett flämtande lamm. — Utg.] Upphettad, och sedan bara lägga upp sig på klippbordet. De vet vad, som är bäst för honom. Ta av honom alla hans rättigheter och klippa bort det alltsammans, å så svalt och lätt han springer! Ojoj, han är lycklig och hoppar omkring och har en härlig stund. Ja, sir. Om Du vill avstå från Dina rättigheter, är det vad Du kommer att få. Men Du måste avstå från Dina rättigheter och låta Guds Ord raka av all värld av Dig, ta bort alla världens vanor, så Du blir en ny skapelse i Kristus.

¹⁰⁴ Här för någon tid sedan, borta i Afrika, talade jag med — med en gammal helig. Han sa: "Broder Branham, jag vet, att Du tror på det övernaturliga."

Jag sa: "Förvisso, min broder."

¹⁰⁵ Han sa: "För årtal sedan brukade jag tycka, att jag var någonting." Han sa: "Jag tyckte, att jag verkligen var en kristen." Och han sa: "Så uppe i vår kyrka. . . Jag måste gå uppför en backe, där jag stannade min lilla bil." Och han sa: "Jag måste gå uppför en backe, ungefär, å, tre eller fyra hundra yards och runt buskage och sådant på vägen upp." Och han sa: "Vi hade haft bönemöten där uppe." Och han sa: "Jag tyckte, att jag verkligen var en kristen." Han sa: "Jag kunde hela Bibeln. Jag studerade all hebreiskan. Jag studerade det rätta uttalet av Orden." Och han sa: "Vem som helst, som gick fram till mig, kunde jag" [Broder Branham knäpper med fingrarna. — Utg.] "tala med dem på det där viset om Bibeln. Jag visste, vad jag talade om." Han sa: "En kväll var jag på väg upp till kyrkan. Det hade varit en massa konflikter i vår församling." Han sa: "Det var små partier, som var mot varandra. Du vet, hur de uppstår."

Jag sa: "Ja, sir."

¹⁰⁶ Han sa: "Jag gick på vägen uppför backen och helt plötsligt blev jag medveten om att någon kom efter mig." Och han sa: "Jag tänkte, att jag skulle vänta litet grand på att vem det nu var skulle hinna upp mig, så kunde jag tala med dem en liten stund medan vi gick vägen fram." Ni vet, det där är liksom en bra sak, man bara väntar litet. Och han sa: "Då jag gick uppför backen," sa han, "kom jag upp. En Man kom uppför backen", och han sa, "och Han hade en börda på Sin rygg, som var mycket större än Mannen." Och han sa: "Han bara flämtade och flåsade och tog bara små korta steg, då han försökte komma upp. Och jag sa: 'Kamrat, kan jag hjälpa Dig att bära den här bördan uppför backen?' Han sa: 'Nej, jag måste bära den.'" Han sa: "Jag tittade på Hans hand," sa han, "då visste jag, att det var en syn. Han hade sårmärken i Sin hand." Han sa: "Jag föll ner och jag sa: 'Herre, bär Du världens synder i den där säcken?' Han sa: 'Nej, jag bär bara Dina. Får bara Dig uppför backen, bara så Du kan komma upp.'" "

107 Det är så det är. Om vi bara skulle se oss omkring, skulle vi finna, att Han bär våra. Får inte det Dig att känna Dig liten? Vårt onda, grymma hjärta, bara för att vi kan göra det!

108 Här för någon tid sedan var jag på jakt. Som Ni vet, älskar jag att jaga. Och det fanns en ond man i det där landet, han var en ond man. Och han brukade ha roligt åt mig, för att jag inte ville skjuta hindar och kid. Jag sa: "Det är brutalt." Jag sa: "Varför är Du inte en rejäl, ren jägare och skjuter de gamla bockarna och sådant, som är gamla och färdiga att dö? Gud gav dem åt oss. Låt de där unga mödrarna och sådant . . ."

109 Han sa: "Å, Du är harhjärtad, predikant!" Sa det till mig hela tiden så där.

110 Jag sa: "Titta nu, om jag var hungrig och jag ville ha ett av de där kiden, tror jag Gud skulle låta mig få det. Men att bara skjuta det för att vara duktig!", tja han skulle fylla en hel vagn. Och han gick och gjorde sig en lockpipa, något slags visselpipa, och han kunde blåsa i den där pipan och låta precis som ett litet kid, som ropade. En dag var vi tillsammans i buskarna. Jag ville få honom att skämmas. Jag sa: "Jag skulle skämmas över mig själv." Dödade åtta eller tio kid på en gång, om han kunde, hindar och allting, bara för att vara duktig, skar kanske av de bakre fjärdedelarna och lät resten av det ligga där. Jag sa: "Det borde Du inte."

"Å", sa han, "ni predikanter är alltför harhjärtade!"

111 En dag stod han bak i buskarna, han hade tagit fram sin visselpipa och han tjöt och det lät som ett litet kid, som skrek. Precis då han gjorde det, stack en vacker hind ut huvudet, kom uttravande. Man kunde se hennes stora, bruna ögon titta. Hon var skrämmd. Hon tittade sig omkring. Jägaren sträckte sig ner, tog upp sin bössa för att skjuta hinden. Och hinden såg jägaren. Men vet Ni vad, det där kid-skriket, hon märkte inte den där bössan. Hon tittade efter den där babyn, den var i nöd. Ni vet, den där uppvisningen av äkta moderskap och moderskärlek, att hon skulle se den där bössan i ansiktet, för det var döden, då hon såg på den i den där bössans mynning. Vet Ni vad, den där uppvisningen var så mäktig, att den rörde honom, han kastade ner sin bössa! Han sprang tillbaka och tog mig i armen, han sa: "Billy, be för mig, jag har fått nog av det här!" Då han såg den där uppvisningen av moderligt hjältemod!

112 Å, då världen ser uppvisningen av Guds kärlek och tapperheten i vårt mänskliga hjärta, vilken skillnad det kommer att vara! Då vi låter Guds Duva komma till vårt hjärta och göra oss milda, göra oss ödmjuka.

113 Där i den där snårskogsdungen där borta, där stod jag och bad för den där gamle pojken, jag ledde honom till Herren Jesus. Från och med då var han en god, ren jägare.

114 Visst, han tyckte, att han hade en rättighet, han skulle göra det han ville. ”De är på min mark, de äter min alfalfa där nere, om de vill.”

115 Jag sa: ”Det är riktigt men det är inhumant att göra så där.” Man måste avstå från sina rättigheter. Å, Gud, ha barmhärtighet, så att vi vill!

116 Här för någon tid sedan, för å, ungefär hundra år sedan, fanns det en framstående kristen, som bodde i sydvästra Förenta Staterna. Hans namn var Daniel Curry, en underbar man, en gudfruktig man, en helgad man, en verklig kristen, en man som alla tyckte så mycket om, en sådan underbar person. Och ryktet säger, att han dog eller gick in i en trans och han sa... Eftersom han for upp till Himmelen, naturligtvis, då han dog. Och då han kom till pärleporten, kom portvakten till dörren och sa: ”Vem är Du?”

117 Han sa: ”Jag är evangelist Daniel Curry, jag har vunnit tusentals själar för Kristus. Och jag är... Jag vill komma in i förmiddag. Mitt livs resa har avslutats på jorden, nu har jag ingenstans att gå.”

118 Det är så, det kommer att bli för Dig en morgon, syndare. Det är så, det kommer att bli för Dig, avfälling. Det är så, det kommer att bli för Dig, som har bedrivit bort Den Helige Ande från dem, inte varit mild och kärleksfull längre. Du har inte gråtit på årtal. Du har inte rodnat på jag vet inte hur länge. All blygsamhet har lämnat Dig. Visst. Men det kommer att komma till Din dörr en morgon nu. Och då den milde Helige Ande kommer och knackar, varför släpper Du bara inte in Honom?

119 Så då Daniel Curry kom dit till — till — till porten, gick de in och sa: ”Vi ska se efter, om Du har Ditt namn här.” De tittade överallt, de kunde inte finna något namn. De sa: ”Nej, det finns ingen Daniel Curry här.”

120 ”Å”, sa han, ”säkert!” Han sa: ”Jag är evangelist.” Han sa: ”Jag har vunnit själar för Kristus.” Han sa: ”Jag har försökt att göra det, som är rätt.”

121 Portvakten sa: ”Sir, jag är ledsen att säga det till Dig, men det finns ingen Daniel Curry här.” Han sa: ”Jag ska säga Dig, vad Du kan göra.” Han sa: ”Vi har ingen rätt att ta upp Din sak här.” Han sa: ”Men vill Du överklaga Din sak? Du kan överklaga den till Vita Tronens Domstol, om Du vill.” Men han sa: ”Vi har ingen barmhärtighet alls med Dig här, för vi har Dig inte här. Det finns ingen barmhärtighet för Dig.” Han sa: ”Vill Du överklaga Din sak?”

Han sa: ”Sir, vad mer kan jag göra än att överklaga min sak?”

122 Han sa: ”Nåväl, då kan Du gå till Vita tronens Domstol och överklaga Din sak där.”

¹²³ Daniel Curry sa, att han kände sig fara genom rymden i ungefär en timme. Han sa, att han kom till ett ställe, där det blev ljusare, ljusare, ljusare, ljusare. Han sa, att ju längre han for, desto ljusare blev det. Det var hundra gånger, tusentals gånger klarare än solen någonsin lyste. Och han sa, att han darrade, darrade. Och han sa, att då han kom in i mitten av det där Ljuset, hörde han en röst säga: "Var Du fullkomlig på jorden?" Kom bara ut ur ett – ett Ljus.

Han sa: "Nej, jag var inte fullkomlig." och började darra.

Den sa: "var Du alltid ärlig mot alla?"

¹²⁴ Han sa: "Nej." (Han sa: "Några saker drog jag mig till minnes, som jag inte var precis exakt ärlig om.") "Nej, jag – jag – jag antar, att jag inte var ärlig."

Den sa: "Talade Du sanning i vartenda fall i Ditt liv?"

¹²⁵ Han sa: "Nej, jag kommer ihåg saker jag har sagt, som inte var skumma . . . , som var skumma. Jag – jag – jag – jag var aldrig precis exakt sanningsenlig."

¹²⁶ Den sa: "Tog Du då någonsin någonting, som inte tillhörde Dig, vad som helst, pengar, någonting annat, som inte tillhörde Dig?"

¹²⁷ Han sa, att han tyckte på jorden, att han var ganska god, men han blev fördömd. Han sa: "Nej. Nej, jag har tagit saker, som inte tillhörde mig."

Han sa: "Då var Du inte fullkomlig." Han sa: "Nej, jag var inte fullkomlig."

¹²⁸ Han sa, att han väntade, att vilken minut som helst skulle hornstöten komma från det där stora Ljuset, ifrån där Duvan vilade Sig: "Fördömd!" Han sa, att just då hörde han en Röst bakom sig, som var ljuvligare än någon moders röst, som han någonsin hade hört. Han sa, att han vände sig om för att titta. Och det behagligaste ansikte han någonsin hade sett, behagligare än någon moders ansikte, stod framför honom. Och han sa, att Han sa: "Fader, Daniel Curry stod för mig nere på jorden. Det är sant, han var inte fullkomlig, men han stod för mig. Han stod för mig på jorden, nu ska jag stå för honom i Himmelen. Ta alla hans synder och överför dem till mitt konto!"

¹²⁹ Vem ska stå för Dig den dagen, broder, om Du bedrövar bort Honom ifrån Dig idag? Jag kan bara inte predika mer. Låt oss böja våra huvuden!

¹³⁰ Käre Gud, kära döende Lamm, ödmjuk, ringa, oansenlig. Fåglarna hade nästen och rävarna hade lyor men Du hade ingen plats, och var ändå själva Härlighetens Herre! Då Du föddes, hade de inga kläder att sätta på Dig. Å, Gud, vad har jag för nytta av mina kläder då? Vad har jag för nytta av

mina bilar? Vad har jag för nytta av ett trevligt hem? Vad har jag för nytta av det på den dagen? Du var utan vänner, ingen ville vara vän med Dig. Ingen verkade vilja ge Dig en hjälpsam hand. Du sa, att på den dagen skulle Du säga: "Jag var hungrig, Ni gav mig ingen mat. Jag var naken, Ni ville inte klä mig." Vad har vi för nytta av allt vi äger på den dagen, Herre? Låt oss stå för Dig, så att då den tiden kommer och vi går in i Hans Närhet, den allsmåttige, alltid närvarande, allt... Å, Gud, då vi hör den där Duvan med sina vingar, som sitter där borta i det där stora Ljusets, kommer Det att blixtra genom hela Evigheten. Då Du bor i Ljusets!

¹³¹ "Då jag måste stå där ensam, min broder är borta, min pastor är borta, min mor är borta, min pappa är borta, min hustru är borta, mina barn är borta, Å, Gud, vad ska jag göra då, Herre? Vad ska jag göra då? Och den dagen kan vara inne innan solen går ner ikväll. Men vad ska jag göra? Vad kan jag göra? Å, Kristus, jag ska stå för Dig nu! Jag ska välja idag. Jag ska avstå från allt mitt talande om andra människor. Jag ska avstå från allt mitt dåliga humör. Jag ska avstå från alla mina meningsskiljaktigheter. Jag ska avstå från allting. Klipp mig, Herre, ta allt jag har! Ta mig bara, Herre! Jag — jag — jag vill stå i Ditt ställe. Jag vill bli klippt. Jag vill, att all självskhet, all stolthet, all likgiltighet, precis allt, ska tas bort från mig. Sedan vill jag stå för Dig som ett klippt lamm, villig att ge upp alla nöjen, som de kallar livets njutningar, alla danserna, alla parties, alla de gamla vulgära kläderna, makeup, läppstift, nagelpolish, all den här fåfängligheten, som ser ut som världen. Du sa: 'Uppför Er inte ens som världen! Umgås inte ens med världen! Kom ut ifrån dem!' Å, Gud! Hjälp mig, Herre! Klipp mig idag! Ta mig som ett lamm och låt mig vara stum, inte öppna min mun, inte säga någonting om det, bara stå och bli klippt!"

¹³² Å, Gud, vilken skillnad det gör! Jag kommer ihåg, då Du klippte mig en gång, tog min hustru, min baby, min pappa och min bror. Du klippte mig ren. Ändå visste jag i mitt hjärta, att jag älskade Dig. Så Du har välsignat mig! Så god Du har varit! Allt det jag är, allt det jag skulle kunna vara, allt det jag någonsin skulle kunna bli, det är Du, Gud, det är Du. Jag bekänner mina fel, jag bekänner allt jag någonsin har gjort eller tänkt. Klipp mig bara, Herre, jag vill vara Ditt lamm.

¹³³ Inte bara det, Herre, men ta varenda person här inne i förmiddag, vartenda får och dem, som skulle vilja vara får, klipp dem allesammans i förmiddag, Herre! Sätt deras små fötter runt Evangeliets förråd. Må Den Helige Ande leda dem till omvändelse just nu, kunskap om att de har varit likgiltiga för Gud. Och må Han klippa bort all likgiltigheten, all världen och allt, som hör världen till. Klipp bort det alltsammans i förmiddag, Herre, så att vi kan stå svala och stilla inför Dig som pånyttfödda kristna! Bevilja oss det, Herre!

134 Jag älskar Dig. Jag vill gå, spelar ingen roll om vädret är hett, om jag känner det så eller inte. Jag vill gå. Jag vill stå för Dig, för jag vill, att Du ska företräda mig på den dagen, säga: "Nåväl, han stod för mig, nu ska jag stå för honom." Å, Gud, bevilja det idag!

135 Och medan vartenda huvud är böjt och vartenda hjärta är böjt, undrar jag om det i förmiddag bara finns någon här, som inser, att Du försökte få det på Ditt eget sätt, Du gjorde de där sakerna, som Du inte borde ha gjort och Du bara känner i förmiddag, att Du skulle vilja, att Herren bara klipper Dig och så att säga "gör Dig till ett verkligt lamm", skulle Du vilja räcka upp Din hand! Gud välsigne Dig, damen! Gud välsigne Dig, broder! Gud välsigne Dig, broder! Någon annan, som säger: "Klipp mig, Herre, jag står. Jag är ett får. Jag ska inte ens öppna min mun, jag vill bara, att Du ska klippa bort all världen från mig." Gud välsigne Dig, broder! Gud välsigne Dig, damen! Gud välsigne Dig, min lille gosse! Gud välsigne Dig, damen! Gud välsigne Dig, syster! "Klipp mig, Herre!" Syster Gertie. . . [Pianisten — Utg.] Och Gud välsigne Dig, damen! Gud välsigne Dig, syster! "Klipp mig nu, Herre! Jag vill, att allt, som hör världen till. . . Jag vill stå för Dig i förmiddag. Jag vill stå som ett klippt får. Jag vill ha allt, som tillhör världen, bortklippt ifrån mig. Jag vill vara Din och att Du är min. Vill Du ta emot mig, Herre, då jag räcker upp min hand till Dig?" Gud välsigne Dig, damen! Gud välsigne Dig, sir! Gud välsigne Dig! Gud välsigne Dig, sir! Gud välsigne Dig, sir! Gud välsigne Dig, damen! Gud välsigne Dig, damen, jag ser Din. Gud välsigne Dig, min broder! Gud välsigne Dig, lilla dam! Det där är fint. Gud välsigne Dig där bak, mor! Gud välsigne Dig, syster! Det är riktigt, var bara ärlig! "Jag vill, att Gud ska ta bort allt ifrån mig, som bara inte är likt Honom, vartenda själviskt motiv jag har, varenda likgiltighet, som jag har. Jag vill, att Han ska klippa av mig alltsammans i förmiddag. Jag vill vara lik Honom. Jag bryr mig inte om, om det är rättigheter eller inte, jag har inga rättigheter. Har bara en rättighet och det är att komma till Honom. Han tar hand om resten."

136 Finns det någon syndare här, som aldrig en gång har bekämt Kristus, aldrig blivit frälst, och Du vill bli ihågkommen i den här bönen i förmiddag, skulle Du vilja räcka upp Din hand, min vän, som är syndare! Gud välsigne Dig! En till, som räcker upp sin hand, säger: "Kom ihåg mig, broder Branham! Jag är inte en kristen och jag vet inte exakt när jag kommer att vara tvungen att möta Gud. Och jag — jag vill bli ihågkommen just nu i bön, då Du avslutar." Nåväl, vill Du räcka upp Din hand, så att jag ber för Dig? Han ser. Gud välsigne Dig, lilla dam! Gud välsigne Dig, damen! Gud välsigne Dig, sir! Någon annan: "Jag vill bli, jag vill ha. . ."

137 Hur många här har avfallit? "Å", säger Du, "det skulle jag inte vilja medge, broder Branham." Men titta, om den där

ödmjukhets-Duvan har farit ifrån Dig, broder, är det något fel. Det är något fel, då man inte kan ha tålmod med varandra. Då man inte kan förlåta varenda person ända från djupet av ens hjärta, oavsett vad de har gjort eller vad de har sagt, om man inte kan förlåta dem från djupet. Jesus sa: "Om Ni inte förlåter varenda människa deras överträdelse, av hjärtat, förlåter inte heller Er himmelske Fader Er."

¹³⁸ Tänk nu om det här heta vädret, tänk om Gud skulle kalla på Dig idag! Medan det finns en öppen källa, en församling, som är redo, Den Helige Ande sitter här vid gaveländen av den här byggnaden, redo att komma raka vägen ner och komma tillbaka in i Ditt hjärta och göra Dig mild och fridsam. "Vad måste jag göra, broder Branham?" Bli bara ett lamm! Den Helige Ande kommer att komma raka vägen ner, då Du blir ett lamm. Men om Du har fel motiv, fel – fel ide, vill ha det på ditt eget sätt och inte är villig att avstå från det, då kommer Den Helige Ande aldrig att komma.

¹³⁹ Med våra huvuden böjda nu undrar jag, om någon av Er, som har räckt upp Era händer... Nu sa Jesus: "Den som hör mina Ord och tror på Honom, som sände mig, har evigt Liv, ska aldrig komma i Domen utan har övergått från döden till Livet.", Johannes 5:24. Men om Du nu vill komma till altaret, böja knä här, så låt oss be tillsammans tills den där milda, fridsamma känslan, som Du en gång ägde eller skulle vilja äga, kommer till Dig igen! Medan vi håller våra huvuden böjda medan vi sjunger: "Det finns en källa fylld med Blod", vill jag, att Ni ska komma, böja knä och be. Varenda en nu, som vill komma, böj knä här vid altarrunden och be en stund!

Det finns en källa fylld med Blod,
Tappat från Immanuels ådra,
Och syndare, som plumsat i... (Gud välsigne
Dig, damen, kom raka vägen fram och böj
knä!)
Mister...

¹⁴⁰ Med Era huvuden böjda, liksom jag hoppas Ni har det i Era hjärtan. Vet Ni, vem som kommer nedför gången i förmiddag, borde få Er att skämmas. En färgad stackars kvinna med svullna vrister, grått hår, tar sig fram till altaret.

¹⁴¹ Här för någon tid sedan, på slaveritiden, blev en gammal färgad man frälst. Och eftersom han var frälst, gick han och talade om för sin chef, att han var fri. Han sa: "Du är vad då?"

Han sa: "Jag är fri." Då frigav han honom.

¹⁴² Här kommer en grupp människor till fram för att bli frälsta i förmiddag. (Han sa, att han var fri.) Allesammans i bön, och be innerligt, om Ni vill, medan Den Helige Ande arbetar med människorna, som fattar beslut.

Han sa: "Mose, sa Du, att Du blev fri?" Han sa: "Ja, sir, chefen, jag är fri."

143 Han sa: "Om Du är fri, då ska jag frige Dig också. Gå och predika Evangeliet!"

144 Då han var färdig att dö, kom många av hans vita bröder in för att träffa honom och då de gjorde det, sa han, att han trodde han hade varit medvetslös. Då han vaknade upp, sa han: "Jag trodde jag hade dött." (Gud välsigne Dig, min broder, böj bara knä just där nere!) Han sa: "Jag trodde, att jag redan hade dött."

Man sa: "Vad såg Du, Mose?"

145 Han sa: "Då jag gick in genom porten, såg jag Honom." Han sa: "Jag stod och tittade på Honom." Och han sa: "Det var en Ängel, som kom fram och sa; 'Kom här, Mose! Du har predikat Evangelium i många år, Du har en skrud och en krona, som väntar på Dig.'" Han sa: "'Tala inte med mig om skrud och krona! Jag vill inte ha någon skrud och krona. Jag vill bara se på Honom.'" Jag tror, att det är vilken som helst kristens inställning.

146 Här för någon tid sedan, långt uppe utanför Chicago, var jag på ett kolosseum, ett museum, rättare sagt, och jag tittade mig omkring på allt där inne. Jag såg en gammal neger, en liten vit hårkrans runt hans huvud, som gick omkring där med hatten i handen. Jag tittade på honom. Han tittade bort mot ett litet ställe och han hoppade bakåt och tårarna började rinna utför hans gamla, mörka kinder. Han började be. Jag iakttog honom en liten stund. Han tittade dit igen, började gråta igen. Jag gick bort och jag sa: "Sir!"

Han sa: "Ja, vite vän?"

Jag sa: "Jag ser, att Ni är. . . Vad upprörde Er så? Vad blev Ni så upprörd över?"

147 Han sa: "Sir, om Ni kunde känna på min sida, har jag förhårdnader runt min sida." Han sa: "Jag var slav en gång." Han sa: "I den här lilla glasburen här, där ligger det en dräkt."

Jag sa: "Jag ser, att det är en dräkt, men vad är det, som är så speciellt med den?"

148 Han sa: "Den där fläcken på den", sa han, "är Abraham Lincolns blod." Han sa: "Det blodet tog av mig slavbältet." Han sa: "Vite man, skulle nu inte det liksom röra Er också?"

149 Jag slog mina armar om hans gamla hals, jag sa: "Gud välsigne Dig, broder! Jag vet ett annat Blod, som rör mig."

Han sa: "Jag känner till det Blodet också, herrn."

150 Jag sa: "Han tog av mig ett slavbälte." En gång gick jag ut om söndagen och tävlade och höll igång och berättade smutsiga vitsar. Och å, Gud, hur kunde jag göra det? Det finns

fortfarande ärr djupt i mitt hjärta, där jag gjorde det. Men jag är glad, att Han tog av mig bättet. Det är alldeles borta nu, Han stod i mitt ställe.

¹⁵¹ Här för någon tid sedan såg jag en kvinna och hon var så vulgär, att jag ville fördöma henne. Gud gav mig en syn. Jag bad för henne då, för jag såg, att mina synder var precis lika stora som hennes. Och jag gick bort och satte mig ner vid hennes sida och fick henne att skämmas, talade om för henne, att jag var predikant. Hennes två manliga vänner. . . Hon var omkring sextiofem eller sjuttio, hennes två manliga vänner böjde knä där och de gav alla sitt hjärta åt Kristus. Oj, oj, vilken skillnad!

¹⁵² Vill inte Du? Har Du bara syndat så mycket i förmiddag, har Du bara fått Ditt hjärta så svart och smutsigt, att inte ens Den Helige Ande kan röra vid det? Kanske Duvan har tagit till flykten för evigt, Den är borta för alltid.

¹⁵³ Gud välsigne Dig, lilla vän! En liten flicka, som går fram. Gud välsigne Dig, kära barn! Man säger: "Den där lilla flickan förstår inte." Joo då, det gör hon. Hon har bara inte läst så många veckotidningar och gamla kärleksromaner, som Ni allesammans har. Det är det, det beror på, hon är vek. Jesus sa: "Låt de små barnen komma till mig!"

¹⁵⁴ Någon annan, som vill komma och vara med i förmiddag? Altaret är öppet. Bara ett ögonblick till, sedan ska vi sjunga en gång till, sedan ska vi be, medan de här botfärdiga syndarna ber.

Den döende rövaren gladde sig åt att se
Den där Källan i. . . (Visst, allting var borta,
det var slut med den stackars mannen.)
Och där får jag, fast usel som han. . .

¹⁵⁵ Vill Du inte komma fram nu? Vill Du inte komma fram, Du som vet bättre? Bibeln säger: "Om Du förstår att göra gott och inte gör det, är det mer än synd för Dig." Vill Du inte komma? Du vet, att Du har fel. Ta Dig fram och böj knä runt altaret och tala om för Gud, att Du är ledsen för sättet Du har behandlat Honom på! Låt Den Helige Ande komma tillbaka och göra Dig ödmjuk och mild och lugn igen! Vill Du inte det? Kom ihåg, om Du dör och Han är borta ifrån Dig, finns det ingen, som kan föra Din talan. Han vill, att Du ska stå för Honom i förmiddag. Gud välsigne Dig, min broder!

¹⁵⁶ Vi väntar. Är det här allt, bara femton i församlingen, som verkligen känner, att Ni har blivit dömda? Ni har levat ett fridsamt, ödmjukt, stilla liv? Nu bestäms det här av Den Helige Ande. Ni är förlåtande, har inga fiender? Lever bortom, ovanför syndarnas fördömmelse? Ni lever inte liksom hedningarna, Ni lever annorlunda? Ert liv har ett helt annat mönster? Den milde Helige Ande sitter på Ert hjärtas tron och får Er att leva fridsamt och stilla och kärleksfullt bland alla människor? Era

grannar och alla vet, och alla Ni umgås med vet, att Ni är en mild, stilla, ödmjuk, blygsam kristen? Guds Duva är hos Er? Är Ni säkra? Det här kan vara Ert sista tillfälle. All right.

¹⁵⁷ Så till Er här vid altaret, Gud välsigne Er! Ni behöver inte bli dömda nu. Den Helige Ande har gett Er domen. Och Ni försökte inte hålla på Era rättigheter, säga: "Å, jag har varit en kristen länge nog, jag behöver inte gå." En del av Er, första gången Ni någonsin har varit vid altaret. "Jag kan förbli syndare, om jag vill, det är min rättighet." Ja, det är riktigt. Ni har Er fria vilja, Ni kan handla på vilket sätt Ni vill. Men Ni avstod från Era rättigheter i förmiddag. Man säger: "Vad ska de säga, jag som bekänner mig till Kristendomen och sedan går fram till altaret, vad skulle de säga?" Men vad säger Gud? Han sa, att Ni skulle komma och Ni gjorde det. Nu avstod Ni från Era rättigheter, Ni har kommit för att få Den Helige Ande att ta plats i Ert hjärta idag. Jag vet, att Han kommer att göra det. Det vet jag, att Han kommer att göra. Han lovade, att Han ska göra det där, Den kan bara inte låta bli, kan bara inte låta bli att komma. Han tigger, gråter, dog och allting annat, efter ett ställe att komma till, vill komma till Er.

¹⁵⁸ Och i Din dödsstund, då dödsängeln sitter på sängens fotände, istället för att titta dit ut på någonting vederstyggligt och veta, att Du vägrade att komma en gång och sedan blev Din själ svart och smutsig, ingen tid mer, hur högt Du än skrek. Esau syndade bort sin nådessynd . . . sin nådatid, rättare sagt, och fick inte en chans. Han grät bitterligen och försökte finna ett sätt att rätta till det, men han kunde inte göra det. Gud kallade honom för sista gången.

¹⁵⁹ Men Ni avstod från alla Era rättigheter och alla Era vänner och alla Era känslor och allting i förmiddag, för att komma hit. Ni avstod från Era rättigheter, för att böja knä här och tala med Gud. Jag säger Er enligt Herrens Ord, att Kristus sa: "Den, som kommer till mig, ska jag ingalunda kasta ut." Nu medan Ni är där vid altaret, omvänd Er, säg till Honom, att Ni är ledsna för, att Ni gjorde vad Ni gjorde!

¹⁶⁰ Det är orsaken till, att folk inte får Den Helige Ande då de döps, de omvänder sig bara inte grundligt. Gud försöker ge dem Den Helige Ande. Han vill, att man ska vara ödmjuk och mild och stilla. Det är orsaken till, att man kommer upp med samma själviskhet kvar i sitt hjärta. Å, man kan komma upp och ropa, tala i tungor eller vad som helst, det där skulle inte få en att ha Den Helige Ande. Man måste komma upp därifrån som en annan person. Man måste komma upp därifrån mild, stilla och ödmjuk, blygsam och med Guds ande boende i sig. Nästa år titta bakåt i spåret och se efter, hur långt man har kommit, se att man vinner mark hela tiden. Det är Den Helige Ande. Den Helige Ande är kärlek, glädje, frid, tålighet,

ödmjukhet, mildhet, tålmod, tro. Omvänd Dig nu bara och säg till Gud, att Du vill ha det där just nu! Han är... Han kommer att göra det.

¹⁶¹ Lilla flicka, Du där, lilla vän, gör samma sak, Du! Gud välsigne Dig! Din mor står med sina händer på Dig.

¹⁶² Den här kära gamla färgade systemen här, som är böjd vid altaret. Du kanske har måst äta enkelt majsbröd och majsgrynsgröt, kanske har måst bo i ett prång, för allt jag vet, syster. Gud välsigne Ditt hjärta, det är ett palats berett åt Dig i Härligheten i förmiddag. Riktigt.

¹⁶³ Tittar ner på altaret och ser en dam, som håller på att bli grå, en ung kvinna med sitt huvud nerböjt, en helt vithårig kvinna. Å, Gud! Ser män, som böjer knä, flera olika med här. Omvänd Er bara, Säg till Honom, att Ni är ledsna. Säg till Honom, att Ni inte ska göra det längre. Genom Hans nåd ska Ni bara låta alla Era tvister vara slut från och med idag. Ni vill vara milda och stilla. Ni vill vara blygsamma och gå, dit Han leder Er.

¹⁶⁴ Då människorna säger någonting, hur rätt det än ser ut, kommer Ni att avstå från Era rättigheter att tala om Er nästa. Ni kommer att tala, Ni kommer att tala om Jesus. Ni kommer bara att göra det, som är rätt. Ni går inte ut liksom en mördare. Ni går inte ut för att hoppa på den oskyldige. Utan Ni ser verkliga kristnas hjältemodiga uppförande och Ni vill vara lika dem. Ni kommer inte att behöva tala om för någon, att Ni är kristna, är Ni det, ser de det bara och känner det, då Ni talar. Ni är beseglade inifrån och ut.

¹⁶⁵ Nu, då Ni ödmjukar Ert hjärta, omvänd Er nu! Tala om för Gud, att Ni är "ledsna", Ni "ska inte göra det längre", Ni "skäms" över Er själva, hur Ni har handlat. Och sedan ska jag be för Er. Och jag tror, att just då kommer friden bara att lägga sig över Ert hjärta, frid som en flod kommer bara att komma flödande ner i Er själ. Ni kommer kanske inte att ropa, Ni kanske inte kommer att tala i tungor, Ni kanske inte kommer att hoppa upp och ner, men Ni kommer att gå bort från altaret med Någonting i Er, Någonting i Er, som kommer att förankra Er vid det gamla robusta korset så länge Ni lever. Be nu, liksom jag gör! Bekänn!

¹⁶⁶ Vår himmelske Fader. Övårdiga skapelser, det här heta, svettiga rummet i förmiddag, bastun, men Gud, Du svettade ut det ur oss. Den Helige Ande kom ner, övertygade folk om att de hade fel. De syndade. Deras andar var högmodiga. De blev ovänliga, snokande, förståsigpåare, ovilliga att omvända sig, ovilliga att förlåta folk, som har gjort saker emot dem. De var inte villiga men idag tog Den Helige Ande Guds Ord, placerade Det precis i deras milda hjärtan och sa: "Vill Du nu komma tillbaka dit Du var första gången Du kom till altaret, komma

tillbaka dit varenda en, Du älskar varenda en och Du älskar mig med odödlig kärlek? Stig då bara upp och kom fram till altaret!" De gjorde det, Herre.

¹⁶⁷ Nu ber jag, att Du nu ska helga deras tankar, Herre, helga deras hjärtan, göra dem milda och fridsamma. Må de resa sig upp från det här altaret nu, sedan de har omvänt sig och överlämnat sina liv åt Dig, fara tillbaka till sina hem! Vad som än äger rum, om mannen blir alldeles upprörd eller hustrun blir upprörd eller grannen blir upprörd eller någon man arbetar tillsammans med eller umgås med: "Jag kommer bara att vara mild som en duva."

¹⁶⁸ När allt kommer omkring tillhör hämnden Dig: "Jag ska vedergälla, säger Herren." Hur har vi inte funnit, att det är så, Herre. Stå bara stilla, var mild, se Gud ta . . . komma raka vägen ner till Sitt lamm! Visst, förvisso. Den här gode Herden gav Sitt Liv för dem, Han kommer raka vägen ner till Sina får. Och Han kommer att lotsa dem. Ve den, som förför dem! Ve den, som säger ett enda ord emot dem! Det står: "Det vore bättre, att en kvarnsten hängdes om ens hals och man dränktes i havets djup. Deras änglar ser alltid min Faders ansikte, Hans som är i Himmelen." Förstår Ni? Å, Gud, vi vill . . . "Och som Ni gör mot dem, gör Ni mot mig."

¹⁶⁹ Så, Gud, jag vill vara mild. Jag lägger mig själv på altaret också i förmiddag, inte i förmiddag utan varenda morgon och varenda dag. Jag vill vara stilla och mild och lik Jesus. Bevilja det, Fader! Hjälp oss att vara så nu, låt kärlekens omätliga böljor rulla över vår själ!

Frid! Frid! Underbar frid,
Som kommer ner från Fadern där uppe.
(Känner Ni det inte nu i våra hjärtan?)
. . . över min ande för evigt, (Halleluja
halleluja!)
Frid! Frid! Underbar . . .

¹⁷⁰ Syster Gertie sa, att jag skulle säga till hela församlingen, att hon är dömd också men hon gör pianot till sitt altare. Allt sedan altaret är pianot hennes altare, hon sa: "Säg till församlingen att be för mig!", då hon sitter där och tårarna rinner ner på hennes glasögon. Den här predikstolen är mitt altare. Jag har också omvänt mig, min Bibel är våt. Å, Gud!

Frid, Guds frid!
Som kommer ner från Fadern där uppe. (Å,
halleluja!)
. . . över min ande för evigt. . .

¹⁷¹ Gud, om jag har syndat mot någon, mot Dig, ta bort det, Herre! Ta bort synden från min lilla församling!

172 Hur många kan bara känna, att Gud har förlåtit Er och Fridens Duva sitter i Ert hjärta igen? Hon flög tillbaka just nu, intog Sin plats. Den Helige Ande flyttade just tillbaka och sa: "Mitt barn, jag har velat älska Dig hela tiden. Du ville bara inte låta mig göra det. Jag kan inte bo tillsammans med Din gamla själviska ande. Men nu, då Du har lämnat ifrån Dig den, har jag kommit tillbaka till Ditt hjärta i förmiddag." Hur många känner sig så? Räck upp Din hand! Räck upp Din hand, det är riktigt, allesammans vid altaret. Å, det är fint. Hur många ute bland åhörarna känner det så? Räck upp Din hand! Å! [Broder Branham säger till pianisten: "Att vara lik Jesus." — Utg.]

173 Vår himmelske Fader, vi tackar Dig för den här stunden av mjuk helgelse, liksom att ta ett äpple i sin hand, mosa det, krossa det, tills det blir mjukt, så mjukt att en liten baby skulle kunna sätta sig ner och äta det. Det är så vi vill ha våra hjärtan, Herre. Ta det i Din spik-ärrade hand, krossa det bara och säg: "Barn, förstår Du inte, att Du har sårat mig? Du sårade mig, då Du gick lös på handtaget så där. Du sårade mig, å, mitt hjärta bara blödde för Dig, barn, då jag såg Dig göra *sådana och sådana* saker. Men nu, då jag har Ditt hjärta i min hand, vill jag göra det riktigt ödmjukt. Jag vill göra det sådant, att jag kan använda det och bo i det. Jag vill flyga tillbaka till sittpinnen i förmiddag, jag vill flyga tillbaka och bo, ta min boning hos Dig." Bevilja det, Gud! Vi älskar Dig. Ge oss det till Din ära! Vi ber i Jesu Namn.

Att vara lik Jesus, att. . . (Älskar Ni inte bara att tillbe så här? Å, min själ bara badar.)

På jorden jag. . . (Att se Honom komma ner i tillbedjarna så här, ens hjärta känns verkligt mildt. Mitt hjärta slår bara fort.)

. . . resa från jorden till Härligheten

Önskar jag bara att vara lik Honom

Skulle Ni vilja räcka upp Er hand, medan vi sjunger den?

Att vara lik Jesus, att. . .

(Joe, vill Du komma fram och be i förmiddag, broder? Gud välsigne Dig! Sök Dig en plats här vid altaret, broder Joe! Gud välsigne Dig!)

. . . resa från jorden till Härligheten

Ber jag bara att få vara lik Honom.

174 Jag vet, att det är hett, min vän. Det vet jag, att det är. Men jag — jag hoppas Ni känner Er precis som jag gör. Å, jag känner det bara som att jag bara skulle kunna flyga iväg. Så kärleksfull Han är! Vad skulle jag kunna göra? Vart skulle jag gå? Å, Gud! Vart går jag? Vad är jag på väg mot? Vad kommer det att — kommer det att vara? Var kommer jag att vara om hundra år från nu? Tänk om jag inte hade Honom! Var, var finns det någon annan tillflykt?

Från Betlehems krubba en Främling kom
fram,
På jorden längtar jag att vara lik Honom.
Genom hela livets resa från jorden till
Härligheten
Ber jag bara att få vara lik Honom.

Alla tillsammans nu!

Att vara lik Jesus... (Pris ske Gud! Ja,
Herre! Ja, Herre! Inte världen, lik Dig!)
... att få vara lik Honom.
Genom hela livets resa från jorden till
Härligheten
Ber jag bara ...?...

¹⁷⁵ Medan Ni har Era huvuden böjda, ska jag fråga Er en sak. Någon här inne förargar Den Helige Ande. Någon har blivit kallad. Jag talar i Herren Jesu Namn, som Hans profet. Jag kan känna, att Hans hjärta är sårat. Där ute var någon olydig mot Honom, borde ha kommit. Vill Du inte komma nu?

Genom hela livets resa från (Ja, syster, men
det är fler än Du.) ... Härligheten
Ber jag bara att få vara lik Honom.

Att bara vara lik Jesus... (Det är allt jag
begär, ödmjuk och ringa, blygsam, vara lik
Honom.)

På jorden jag... (Vill Ni inte komma fram
nu? Gud vill se Er röra på Er, det är flera av
Er.)

Genom hela...

¹⁷⁶ Jag visste, att Ni skulle komma. Gud välsigne Er! Gud välsigne Er! Gud välsigne Er! Så ska det vara. Så ska det vara. Jag tittade ut över de här åhörarna och där hängde den rysligaste svarta skugga jag någonsin har sett. Den Helige Ande är här nu. Den är över mig just nu. "Att bedröva Den Helige Ande."

Att vara lik Jesus...

¹⁷⁷ Vad gjorde Han? Gick dit Fadern ledde. Gud välsigne Dig, broder! Gud välsigne Dig, min broder! Det är riktigt, fortsatt raka vägen fram och böj knä!

På jorden längtar jag...

¹⁷⁸ Nu är tiden inne för gammaldags bekännelse, uppstädning, att ställa till rätta. Kom bara! Känner fortfarande, att det är flera där. Gud välsigne Dig, damen! Gud välsigne Dig, damen! Gud välsigne Dig! Gud välsigne Dig! Gud välsigne Dig! Det är riktigt. Den Helige Ande har alltid rätt. Kom bara. Det är riktigt, fortsatt raka vägen ut!

. . . Honom.

Att vara lik Jesus, att vara lik, ja, Jesus,
På jorden jag. . . (Oj, oj, det är riktigt! Det är
vägen, fyll bara upp gångarna, fortsatt raka
vägen ut och be!)

Genom livets resa från jorden till
Härligheten, (Omvänd Dig bara, säg
till Gud, att Du är ledsen, det är allt Du
behöver göra.

. . . att vara lik Honom.

¹⁷⁹ Vill Ni inte fortsätta att komma nu? ”Att.” Det är riktigt,
riv Dig bara lös, fortsatt fram! ”Att vara lik. . .”

¹⁸⁰ Vad ska Du göra? Vem ska stå för Dig, kanske ikväll? Vem
ska stå för Dig, då döden smyger sig på Dig? Vad Du än har
gjort, sitter Den Helige Ande just där nära Dig. Det är Han,
som vill, att Du ska komma.

Genom hela livets resa från jorden till
Härligheten

¹⁸¹ Omvänd Dig bara, säg: ”Gud, jag är ledsen. Jag — jag
skulle inte vilja göra det där. Du kommer inte att stå för mig,
om jag inte står för Dig nu. Och jag vill, att Du ska stå för
mig och jag står för Dig från och med idag. Jag ska leva som
en kristen bör. Jag ska ändra mitt sätt. Jag ska vara mild
och stillsam. Jag ska låta alla tala för sig själva, allting. Jag
ska bara leva ödmjukt och stillsamt inför Dig.” Hur länge Du
än har bekänt Dig vara en kristen, vilken församling Du än
tillhör, det där har ingenting att göra med det. Kom bara! Gud
välsigne Dig! Fortsätt raka vägen ut, barn!

¹⁸² Gud talar till Dig nu. Om Du tror, att jag är Hans tjänare,
så talade Den Helige Ande till mig i morse, sa: ”Gör den där
inbjudan, det finns många där nere.” Det här är dagen, det
här är tiden. Det finns omkring fem eller sex till där bak, som
verkligen borde komma nu. Kom ihåg, broder, syster, jag tittar
rätt på Dig, jag ser de där mörka skuggorna, som hänger över
Er. Bäst att komma fram!

¹⁸³ Att vara lik Jesus! Vill Du inte vara lik Honom, mild,
stillsam, ödmjuk, blygsam? Gud välsigne Dig, unge man! Gud
välsigne Dig, pappan med babyn, Gud välsigne Dig, syster!
Gud välsigne Dig, min vän, som är en syndare! Det är riktigt.
Kom raka vägen fram, syster, fortsatt raka vägen ut, sök dig
bara en plats! Gud välsigne Dig!

¹⁸⁴ Kära syster, Du har en massa att vara tacksam för. Som
låg bunden i en säng, döende, här går Du ner till altaret. Gud
välsigne Ditt ömma hjärta!

¹⁸⁵ Den Helige Ande talar igen nu. Omvändelse, ropa bara högt
till Gud, be bara Din egen bön! Det är Du, som har syndat, nu

är det Du, som ska be. Säg till Gud, att Du är ledsen för det Du har gjort! Fäst inget avseende vid vem, som är i närheten av Dig! Säg bara: "Gud, förlåt mig! Jag menade inte att vara så där. Jag vill vara mild. Jag ska — jag ska aldrig luras och bråka mer."

¹⁸⁶ Å, Gud, å, så jag älskar det! Himmelske Fader, för varenda botfärdig nere vid altaret nu, som böjer sina knän och ber! Å, Gud, må mödrar, pappor, barn, fäder, mödrar, vad mer, grannar, församlingsmedlemmar, diakoner, förtroendemän, å, Gud, vid den här gammaldags modelleringstiden då vi sitter i det här heta rummet i förmiddag och Den Helige Ande kommer raka vägen ner och talar frid. Å, Gud, den dagen vill jag stå och höra Dig milt säga: "Ja, Du kom fram och tog ställning för mig, nu ska jag ta ställning för Dig." Jag vill, att Du ska lägga den där friden i vartenda hjärta, som är här idag, Gud. Stilla och milt vill jag, att Du ska göra det. Jag vill, att Du bara ska flytta in där med en sådan känsla, att den aldrig kommer att lämna dem mer från och med den här dagen. Må hemmen bli nya! Må folk bli nya personer! Må allting bli nytt idag, för att de här människorna har ödmjukat sig! Du sa: "Om folket, som är uppkallat efter mitt Namn, ödmjukar sig och ber, då ska jag höra från Himmelen." Och jag vet, att Du gör det i förmiddag, Gud.

¹⁸⁷ Och jag ber om förlåtelse för de där, som satt kvar i sina stolar, de där som borde ha kommit. Gud, tala till dem och må de inte få någon frid längre på jorden, förrän de har fattat det där beslutet, Herre, att komma och få det rätt ställt med Dig! Bevilja det, Herre! Välsigna varenda en nu! Må Din välvilja och Din nåd alltid stanna kvar över varenda själ, som är botfärdig och har böjt sig i den här kyrkan i förmiddag!

¹⁸⁸ Fader, Gud, jag har gjort det här på Din befallning. Jag har kallat på de här människorna, de har stått upp. Du sa: "Den som vittnar för mig inför människorna, honom ska jag vittna för inför min Fader och de heliga Änglarna." Många av de här har varit kristna i årtal men de står upp i förmiddag, för att bekänna sina synder, att de har gjort fel. De har blivit osympatiska. Den Helige Ande hade gått ifrån dem. Och många gånger kan de inte känna den där milda, ljuva, ödmjuka känslan, som de borde känna. Många av dem är syndare, som har kommit för första gången. Men, Fader, de vill ha den där underbara känslan, den frid som övergår allt förstånd. Ge den till dem idag, Herre, Gud, och må de helt och hållet vara älskliga och fulla av Din Ande, då de lämnar den här platsen idag för att fara till sina olika hem, för att leva ett annat liv och för att vara andra människor! Vi ber om detta i Kristi Namn.

¹⁸⁹ "Rum vid Källan." All right, Ni som är vid altaret, res Er upp, se upp till Herren Gud, vänd Er om och skaka hand med alla omkring Er! Å, vi ska sjunga, allesammans nu, medan vi står bara ett ögonblick före helbrägdagörelsemötet.

Rum, rum, ja, det finns rum,
 Det finns rum vid Källan för Dig.
 Rum, rum, ja det finns rum,
 Det finns rum vid Källan för Dig.
 (Allesammans!)

. . . rum, ja det finns rum,
 Det finns rum vid Källan för Dig.
 Rum, rum, ja det finns rum,
 Det finns rum vid Källan för Dig.

Rum, rum, ja det finns rum,
 [Blankt ställe på bandet. — Utg.]

¹⁹⁰ En tro! Du vet här om dagen, broder, då Din — Din hustru ringde om förbön för Dig: Gick raka vägen in i rummet och Den Helige Ande sa till mig: "Frukta inte!" Amen. Är Han inte verklig? Underbar! Ja, pris ske Herren! Jag känner bara för att ropa ut segern! All right.

Och Hans Blod tvättar vitare... (Har Du någonting att säga?)
 Jesus frälsar! . . . ? . . .

¹⁹¹ All right, broder Neville nu. Och broder Slaughter har ett ord att säga. [Broder Slaughter talar. Tomt ställe på bandet. — Utg.]

Pris ske Herren! [Broder Neville säger: "Jag tror, att allesammans har fått i förmiddag."] Glory! Halleluja! Halleluja! [Broder Neville talar och sedan säger han: "Kom ihåg mötena ikväll, vi har fottvagning och nattvardsmöte!" Han frågar broder Branham: "Vet Du, om Du kommer att vara här nere?"] Jag kommer troligen att vara här ikväll också. Ja, så vitt jag vet, kommer jag att vara här, såvida jag inte blir kallad ut någonstans.

Församlingen och dess tillstånd
(The Church And Its Condition)
Söndag förmiddag den 5 augusti 1956

Trång är porten
(Strait Is The Gate)
Söndag förmiddag den 1 mars 1959

En församling, som förförts av världen
(A Deceived Church, By The World)
Söndag förmiddag den 28 juni 1959

Dessa Budskap av broder Willam Marrion Branham, som framförs på engelska i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från magnetbandsinspelningar och tryckts på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org